

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ, 28 ΜΑΪΟΥ 1974

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
148

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 426

Περί κυρώσεως της υπογραφείσης εν Αθήναις την 22αν Μαΐου 1972 Προξενικής Συμβάσεως μεταξύ της Ελλάδος και της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Προτάσει του Ήμετέρου Υπουργικού Συμβουλίου άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν :

Άρθρον Πρώτον.

Κυροῦται καὶ κτᾶται ἰσχὺν Νόμου ἡ ἐν Αῤῥῆναις ὑπογραφείσα τὴν 22αν Μαΐου 1972 Προξενικὴ Σύμβασις μεταξύ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Σοσιαλιστικῆς Δημοκρατίας τῆς Ρουμανίας, ἥς τὸ κείμενον ἔπεται ἐν πρωτοτύπῳ εἰς τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν καὶ ἐν μεταφράσει εἰς τὴν ἐλληνικὴν :

CONSULAR CONVENTION BETWEEN

THE KINGDOM OF GREECE AND THE SOCIALIST REPUBLIC OF ROMANIA

The Kingdom of Greece and the Socialist Republic of Romania ;

Animated by the desire to develop the ties of friendship between them on the basis of respect for the principles of national sovereignty and independence, of non-interference in internal affairs, of equal rights and mutual advantage ;

Wishing to regulate their consular relations, to define the rights, immunities and privileges of their consulates and consular personnel and to ensure the protection of their interests and those of their citizens ;

Have decided to conclude a Consular Convention and for this purpose have appointed as their Plenipotentiaries :

The Kingdom of Greece :

Mr. BASIL TSAMISSIS, Director of the Consular Affairs for the Royal Ministry of Foreign Affairs,

The Socialist Republic of Romania :

Mr. GHEORGHE BADESCU, Director of the Consular Department of the Ministry of Foreign Affairs.

Who, having communicated to each other their respective full powers, which were found in good and due form have agreed as follows :

Article 1.

For the purposes of this Convention :

a) the term «consulate» shall mean any consulate-general consulate, vice consulate or consular agency ;

b) the term «consular district» shall mean the area assigned for the performance of the duties of a consulate ;

c) the term «head of a consulate» shall mean the person appointed to act in such capacity ;

d) the term «consular officer» shall mean any person, who has been charged with the performance of consular duties, including the head of a consulate ;

e) the term «consular employee» shall mean any person belonging to the technical and administrative staff of a consulate ;

f) the term «member of the service staff» shall mean any person belonging to the domestic staff of a consulate ;

g) the term «member of a consulate» shall mean consular officers, consular employees and members of the service staff;

h) the term «member of consular staff» shall mean consular officers others than the head of the consulate, consular employees and members of the service staff;

i) the term «member of the domestic staff» shall mean the person employed exclusively in the private service of a member of the consulate;

j) the term «members of a family» shall mean the wife (husband), the minor children and parents of a member of the consulate, on the condition that these persons live in the same house with him;

k) the term «consular premises» shall mean buildings or parts of buildings and the land attached thereto irrespective of ownership and used exclusively for the purposes of a consulate;

l) the term «consular archives» shall include all official correspondence, official documents and office equipment intended for official use together with any article of furniture used for their protection and safekeeping;

m) the term «vessel of the sending State» shall mean any vessel, other than a warship, having the nationality of the sending State, according to the laws of that state.

CHAPTER I CONSULAR RELATIONS

Article 2.

Establishment of consulates.

1. Each High Contracting Party may establish consulates in the territory of the other High Contracting Party; the establishment of a consulate shall, in each case, be subject to the consent of the receiving State.

2. The seat of a consulate, its rank, the size of the consular staff and the limits of the consular district shall be determined by agreement between the sending State and the receiving State.

3. Any subsequent change as regards the seat of the consulate, the size of its staff, its rank or its consular district shall likewise be made only by agreement between the sending State and the receiving State.

Article 3.

Consular commission and exequatur.

1. The sending State shall seek in advance through diplomatic channel the agreement of the receiving State to the appointment of the head of a consulate.

2. After such agreement has been obtained, the sending State shall transmit the consular commission to the Ministry of Foreign Affairs of the receiving State through diplomatic channel. The commission shall specify the capacity, forename, surname and the rank of the consulate, the limits of the consular district and the seat of the consulate.

3. Upon the grant of the exequatur, free of charge, the head of the consulate shall be admitted to the performance of his duties.

4. Pending the grant of the exequatur, the receiving State may grant the head of a consulate a provisional authorisation empowering him to perform his duties. In any such case the provisions of this Convention shall apply.

5. Upon the admission, including the provisional admission, of the head of the consulate to the performance of his duties the receiving State shall imme-

diately inform the competent authorities within the consular district and shall take the necessary measures to ensure that he is enabled to perform his duties.

Article 4.

Temporary charge.

1. If the head of a consulate is unable to perform his duties as such or if the post becomes vacant, a consular officer belonging to the same consulate or to another consulate of the sending State in the receiving State or a member of the diplomatic staff belonging to the diplomatic mission of the sending State in the receiving State, may be placed in temporary charge of the consulate.

2. The forename and surname of any person temporarily placed in charge of a consulate in conformity with paragraph (1) of this Article shall be notified in advance to the Ministry of Foreign Affairs of the receiving State.

3. The person temporarily in charge shall be granted the facilities, immunities and privileges due to the head of the consulate under this Convention.

Article 5.

Citizenship of the members of the consulate.

1. Consular officers shall be citizens of the sending State only, shall not be permanently residents in the receiving State and shall not be sent in that State for other purposes.

2. The consular employees and members of the service staff of a consulate shall be only citizens of the sending State or citizens of the receiving State. In the latter case the express consent of the receiving State is required.

Article 6.

Notification of appointment of staff members of the consulate.

Name, surname and rank of consular officers, others than the head of the consulate and also the name, surname and citizenship of consular employees or of the members of the service staff shall be notified, in advance, to the Ministry of Foreign Affairs of the receiving State.

Article 7.

Identity documents.

1. A consular officer shall be given an appropriate document, free of charge, indicating his identity and capacity.

2. The provisions of this Article shall also apply to consular employees and to the members of the service staff, provided that the persons concerned are neither citizens of the receiving State nor citizens of the sending State residing in the receiving State.

3. The provisions of paragraph (1) shall also apply to family members of a member of the consulate provided that the persons concerned are neither citizens of the receiving State nor citizens of the sending State permanently residents in the receiving State and on condition that they do not follow a profitable activity in the receiving State.

Article 8.

Prohibition of certain activities.

1. Members of the consulate shall not engage in commercial activities or any occupation for gain other than their consular duties or work at the consulate.

2. In the conduct of their mutual relations the High Contracting Parties shall not make use of the services of honorary consular officers.

Article 9.

Termination of functions of a member of a consulate.

1. The functions of a member of a consulate cease usually by :

a) notification by the sending State to the receiving State of the fact that the functions of a member of a consulate are terminated;

b) withdrawal of the exequatur;

c) notification by the receiving State to the sending State that it declines to continue to recognize the person concerned as a member of the consular staff.

2. The receiving State may at any time notify the sending State that a consular officer is *persona non grata* or that a consular employee or member of the service staff is *unacceptable*.

In such a case, the sending State shall decide, as the case may be, to recall the consular officer or terminate the appointment of the consular employee or of the member of the service staff of the consulate.

3. If the sending State fails to carry out this obligation within a reasonable period, the receiving State may, in the case of the head of a consulate, withdraw the exequatur or notify the sending State, through the diplomatic channel, of the decision taken, that it declines to continue to recognize the person concerned as a member of the consular staff.

4. In any case to which the provisions of paragraphs (2) or (3) of this Article apply, the receiving State shall not be obliged to explain the reason for its decision.

CHAPTER II CONSULAR FUNCTIONS

Article 10.

Purposes of consular duties.

1. The performance of consular duties has as its object;
a) to defend the rights of the sending State and of its citizens in the receiving State;

b) to further the development of relations between the sending State and the receiving State in the commercial, economic, maritime, cultural and scientific fields;

c) to inform by all legal means about the conditions and evolution of commercial, economic, maritime, scientific, cultural and tourist life in the receiving State;

d) to promote by all means the cooperation between the two States in the above fields;

e) to help and assist the citizens of the sending State.

2. The provisions of the Convention relative to citizens of the sending State shall equally apply to juridical persons possessing the nationality of that State conferred under its law.

Article 11.

Performance of consular duties.

1. The performance of consular duties shall be assigned to the consular officers of the sending State.

2. Consular duties may also be performed, where necessary, by the diplomatic agents of the diplomatic mission of the sending State in the receiving State. In this case the rights and obligations of the diplomatic agents shall be observed.

3. Consular duties provided by the present Convention shall be performed within the consular district; the performance of consular duties outside that district shall be subject to the prior consent of the receiving State.

4. Consular duties provided by this Chapter as well as any other consular duty assigned to the consular officers by the sending State, shall be performed according to the laws of the receiving State.

Article 12.

Communication with the authorities of the receiving State.

1. In connection with the performance of his duties under this Convention, a consular officer shall be entitled to apply,

a) to the competent local authorities within his consular district;

b) to the central authorities of the receiving State to such extent as the laws, regulations and usages of the receiving State permit or according to the international agreements on the subject.

2. A Consular officer may not, however, except in the absence of a diplomatic representative of the sending State, apply direct to the Ministry of Foreign Affairs of the receiving State.

Article 13.

Registration of citizens of the sending State.

1. A Consular officer shall be entitled to keep a register of citizens of the sending State with permanent or temporary residence in the consular district.

2. Such registration by a consular officer shall not exempt the citizens concerned from the obligation to comply with the laws and regulations of the receiving State with regard to the registration of aliens.

Article 14.

Representation of citizens before courts and other authorities of the receiving State.

Subject to compliance with the law of the receiving State, a consular officer shall be entitled to take steps to ensure the proper representation of citizens of the sending State before the courts or other authorities of the receiving State. He may request that, in accordance with the laws and regulations of the receiving State, provisional measures be taken for the purpose of preserving the rights and interests of a citizen in any case where, because of absence or any other reason, he is unable to assume at the proper time the defence of his rights and interests.

Article 15.

Issue of passports and visas.

A consular officer shall be entitled,

(a) to issue passports or other travel documents to citizens of the sending State and to renew, amend, extend and revoke such passports and documents;

(b) to issue entry and transit visas to persons wishing to enter or pass through the sending State.

Article 16.

Duties relating to civil status.

1. A consular officer shall be entitled to register the birth or death of the citizens of the sending State and to issue the appropriate certificate. Nothing in the provisions of this paragraph shall exempt the persons concerned from any obligation under the law of the receiving State as regards the notification of a birth or death.

2. Where it comes to the knowledge of the competent authorities of the receiving State that a citizen of the sending State has died on the territory of the former State, they shall promptly so notify the consulate.

Article 17.

Transmission of documents

To the extent that the law of the receiving State permits, a consular officer shall be entitled to serve judicial or extrajudicial documents, emanating from the courts of the sending State, upon a citizen of the sending State who is temporarily or permanently resident in the receiving State.

Article 18

Duties relating to guardianship and trusteeship

1. A Consular officer shall be entitled, in so far as the law of the receiving State permits, to make representations to the competent authorities of that State in any case where a citizen of the sending State has been, or is about to be placed under guardianship or trusteeship in the receiving State or with a view to ensuring the proper supervision of the property of a citizen who is absent. He may also propose to the competent authorities of the receiving State the names of appropriate persons to act as guardians or trustees.

2. If it comes to the knowledge of the competent authorities of the receiving State that measures are required to be taken for the appointment of a guardian or trustee of a citizen of the sending State, they shall promptly so inform the consular officer.

Article 19

Notarial duties

1. To the extent that the laws of the receiving State permit, a consular officer shall be entitled to perform within the consular premises, at the residence of citizens of the sending State, on board of vessels or aircrafts under the flag of that State, the following duties;

(a) to receive, draw up and authenticate declarations of citizens of the sending State;

(b) to draw up, authenticate and receive for safekeeping testaments of citizens of the sending State;

(c) to receive, draw up and authenticate other acts and documents of a juridical character of citizens of the sending State, provided that they do not relate to immovable property situated in the receiving State, or to real rights affecting such property;

(d) to give a certain date to acts and documents of a juridical character of citizens of the sending State and to legalise signatures and seals on such acts and documents;

(e) to legalise copies, translations or acts at the request of citizens of the sending State;

(f) to legalise certificates of origin of goods and other similar documents;

(g) to legalise signatures and seals on acts and documents of a juridical character emanating from the courts or other authorities of the receiving State and intended for use in the sending State;

(h) to receive for safekeeping acts and documents appertaining to citizens of the sending State or addressed to them.

2. The documents enumerated in paragraph (1) have the same juridical value and probative force in the receiving State as if authenticated, legalised or certified by the competent authorities of that State.

Article 20.

Duties relating to estates.

1. In any case, where a citizen of the sending State dies on the territory of the receiving State, the competent authorities of that State shall promptly supply the consulate of the sending State with any information which may be at their disposal relative to heirs, legatees, their permanent or temporary residence, assets of the estate and also about a possible existence of a Will. The said authority shall notify similarly the

consulate of the sending State in any case where it comes to its knowledge that the deceased left an estate on the territory of a third State.

2. The competent authority of the receiving State shall promptly inform the consulate of the sending State, where a person, citizen of the sending State, is entitled to an estate as a heir, holder of interests or legatee.

3. The competent authority of the receiving State shall promptly inform the consulate of the sending State of any measures which they have taken for the preservation or administration of estate goods left by the deceased, citizen of the sending State, on the territory of the receiving State.

The consular officer may lend his assistance personally or through an authorised representative in taking the measures mentioned in the above paragraph.

A consular officer may likewise,

a) concern himself with safeguarding the rights in an estate of citizens of the sending State;

b) watch over the transfer to citizens of the sending State of money and other property due to them under an estate on the territory of the receiving State. The transfer shall be made in conformity with the law of the receiving State.

4. In any case where the proceedings related to estates on the territory of the receiving State have been fulfilled, money or property (or the proceeds of the sale of any such property) due under an estate to a citizen of the sending State, holder of interests or legatee, not present or represented in the receiving State, the consulate of the sending State may receive such money or property provided that,

a) the consent of the authorities of the receiving State to the transfer of the money or property from that State to the sending State was obtained;

b) all liabilities of the estate declared within the legal limits of time under the law of the receiving State have been paid or guaranteed;

c) capacity of inheritor, holder of rights or legatee is justified;

d) rights (taxes) relative to estates were paid or guaranteed.

5. If a citizen of the sending State dies while temporarily present in the territory of the receiving State, money and personal effects in his possession, not claimed by an heir present on that territory shall be handed over to the consulate of the sending State on a provisional basis without formality, for safekeeping, observing the right of administrative and judicial authorities of the receiving State to take them back from the consulate in the interest of justice.

The export to the sending State of the personal effects and the transmission of money shall be subject to compliance with the laws and regulations of the receiving State.

6. A citizen of the sending State shall enjoy in the receiving State the same rights as a citizen of the latter State with regard to the acquisition or disposal of property upon death.

7. In so far as the provisions of this Article do not otherwise provide, the provisions of Article 14 shall also apply in relation to estates.

Article 21.

Duties relating to sea river shipping.

1. A consular officer shall be entitled to render assistance to a vessel of the sending State which has put into a port or is in anchorage within his consular district. He may facilitate the entry into, stay in and departure of the vessel from the port of the receiving State.

2. To the extent that the law of the receiving State permits, the consular officer shall be entitled to proceed on board a vessel of the sending State to visit it, to verify and confirm the vessel's papers, together with any documents relative to the cargo and generally to take measures for the enforcement of the law of the sending State relative to shipping.

Without prejudice to the competence of the authorities of the receiving State and to the extent that the law of sending State permits, the consular officer is also entitled to take measures to ensure the maintenance of good order and discipline on board the vessel.

3. If a vessel of the sending State is wrecked, runs aground or otherwise sustains damage in the national or territorial waters of the receiving State, the competent authorities of that State shall, without delay, so notify the appropriate consulate of the sending State and shall provide information with regard to the circumstances and the measures taken to safeguard and preserve the vessel, the crew, the passengers, the cargo, the equipment and supplies. The authorities of the receiving State shall accord the consular officer the necessary assistance in taking measures required as a result of the wreck, running aground or damage of the vessel. The competent authorities of the receiving State shall invite the consular officer to be present at any enquiry to establish the cause of the occurrence and to collect evidence for this purpose.

The consular officer is entitled to request the competent authorities of the receiving State to take, or to continue to take measures for the purposes specified in the preceding paragraph.

4. In any case where the owner or the ship holder of a vessel wrecked, run aground or damaged or other person competent on his behalf cannot take the necessary measures relative to the vessel, cargo and supplies, the consular officer shall be entitled to make on his behalf such arrangements. The consular officer may likewise take such measures relative to cargo or supplies belonging to a citizen of the sending State and coming from cargo or supplies brought into a port or found on or near the coast or on the vessel run aground or damaged. No customs duties, taxes or other similar charges of any kind shall be levied on a wrecked vessel or on its cargo, equipment or supplies, unless they are delivered for use or consumption in the receiving State.

5. In any case where it is their intention within the limits of their competence to hold an enquiry or to take measures of seizure or execution, or to take other coercive measures on board a vessel of the sending State, the competent authorities of the receiving State shall so notify, in advance, the consulate of the sending State in other that a consular officer may be present. If, in view of the urgency of the matter, it was not practicable so to notify the consulate and a consular officer was not present, the competent authorities shall, without delay, inform the consulate of the measures taken. The competent authorities shall, in addition, notify the consulate in advance in any case where it is their intention to question a member of the crew.

The provisions of this paragraph shall not apply to any examination with regard to customs, sanitary and passport control.

6. A consular officer shall be entitled in conformity with the law of the sending State, to receive declarations and issue certificates with regard to,

(a) the entry in or the removal of a vessel from the register of the sending State;

(b) the purchase of a vessel intended for entry in the register of the sending State or the sale abroad of any vessel on that register;

(c) the putting into service, or taking out of service, of a vessel on the register of the sending State;

(d) the loss of, or any damage sustained by, a vessel on the register of the sending State;

7. A consular officer may get in touch with the local authorities of the receiving State in order to ensure medical assistance including treatment in a hospital, for the master and members of the crew of a vessel of the sending State. He may likewise make arrangements for the departure of any such person from the territory of the receiving State.

Article 22

Duties relating to civil air navigation

1. The consular officer may perform the rights of control and examination provided by the laws and regulations of the sending State with regard to registered aircrafts in that State and with regard to their crews to the extent that the laws and rules of the receiving State so permit. The consular officer may also give assistance to their crews.

2. When a registered aircraft of the sending State is damaged on the territory of the receiving State the competent authorities of that State shall, without delay, so notify the nearest consulate to the place where the damage occurred.

CHAPTER III

FACILITIES, PRIVILEGES AND IMMUNITIES.

Article 23.

Facilities granted to the consulate and its members by the receiving State.

1. The receiving State shall take all necessary measures to ensure that the consulate and members of the consulate are enabled to perform their duties and that they receive the immunities, privileges and facilities due to them under this Convention.

2. The receiving State shall extend to a consular officer the respect due to him and shall take all appropriate steps to prevent any attack on his person, freedom and dignity.

SECTION I

Article 24.

Use of the coat-of-arms and flag.

1. The coat-of-arms of the sending State together with the inscription designating the consulate in the language of that State and of the receiving State, may be affixed to the consulate.

2. The national flag of the sending State may be flown at the consulate and the residence of the head of the consulate as also on the means of transport used by him in connection with the performance of his official duties.

3. In the exercise of the rights accorded under this Article, respect shall be paid to the laws, regulations and usages of the receiving State.

Article 25.

Facilities for acquiring premises for the consulate and houses for the members of the consulate.

The receiving State shall facilitate, in accordance with its law, the acquisition, by the sending State, of necessary premises for a consulate or shall assist the sending State in their acquisition under some other form of tenure.

The receiving State shall likewise assist the consulate in the acquisition of appropriate houses for its members.

Article 26.

Inviolability of consular premises and the residence of the head of a consulate.

1. The consular premises as well as the residence of a head of consulate shall be inviolable.

2. The authorities of the receiving State shall not enter the consular premises except with the consent of the head of the consulate of the sending State, of the head of the diplomatic mission of that State or of a person nominated by one of them. In the case of the residence of the head of a consulate, entry shall not be made but with his consent or with the consent of the head of the diplomatic mission of the sending State.

3. The receiving State shall take all necessary measures to ensure the safety of the consular premises and to prevent forcible entry or damage to the consular premises as also any action involving disturbance or detriment to the dignity of the consulate.

4. Property used exclusively for the purposes of the consular activities of the sending State, including means of transport, shall not irrespective of ownership, be subject to any measure of requisitioning, seizure or execution.

Article 27.

Fiscal exemptions regarding consular premises, and means of transport.

1. The buildings owned or leased by the sending State, used exclusively to serve as consular premises, shall be exempt of taxes or other similar charge of any kind, including national, regional, provincial or municipal dues, with the exception of any payment due in respect of specific services rendered.

2. In case of leased property by the sending State, the fiscal exemption shall not apply for the taxes or charges which under the law of the receiving State, do not fall upon the inhabitants.

3. The exemptions provided under paragraph (1) shall also apply in respect of means of transport, owned by the sending State, used to serve for the performance of the consular activities.

Article 28.

Inviolability of consular archives.

The consular archives and documents shall be inviolable at all times and wherever they may be.

Article 29.

Freedom of communication.

1. The receiving State shall grant facilities to a consulate of the sending State to communicate freely with its government and with the diplomatic mission or other consulates of that State in the receiving State. For this purpose the consulate may employ all public means of communication; it may make use of diplomatic or consular couriers, diplomatic or consular bags, plain language or cyphers. However, the consulate may install or use a radio telegraphy only by the prior consent of the receiving State.

2. The official correspondence of a consulate shall be inviolable.

«Official correspondence» means any correspondence relative to a consulate and its functions.

3. The consular bag cannot be opened and detained. However, when the competent authorities of the receiving State have serious reasons to believe that the consular bag contains other objects than correspondence, documents or objects mentioned under paragraph (4) of this Article, they may ask for the consular bag to be sent where it comes from.

4. The consular bag and its components shall be sealed, shall bear physical external marks of their of-

ficial character and shall contain only official correspondence and documents and objects exclusively intended for the official use of the consulate.

5. The consular courier shall be provided with official document indicating his status and the number of packages constituting the consular bag. A consular courier cannot be a citizen of the receiving State or a resident in that State. The consular courier shall be protected by the receiving State in the performance of his duties, shall enjoy personal inviolability and shall not be liable to any form of arrest or detention.

Article 30.

Communication with citizens of the sending State and their protection.

1. The consular officer shall be entitled within his consular district, to converse and communicate with a citizen of the sending State, to visit him, and when the case may arise, take the necessary steps to provide him with legal assistance and representation.

The citizens of the sending State may communicate with the consular officer and visit him.

2. The competent authorities of the receiving State shall without delay inform the consulate of the sending State, and in any event within three days, when in his consular district a citizen of that State has been arrested or subjected to any other form of deprivation of personal liberty.

3. The consular officer shall be entitled to receive correspondence or other communication from a citizen who has been arrested or subjected to any other form of deprivation of personal liberty, to communicate and visit him. The performance of this right cannot be delayed by the authorities of the receiving State after the expiry of five days from the date of arrest or any other form of deprivation of liberty.

4. In any case where a citizen of the sending State is serving a sentence of imprisonment, the consular officer shall be entitled to communicate and visit him.

5. The rights mentioned under paragraphs (3) and (4) of this Article shall be performed according to the laws and regulations of the receiving State, relative to communication and visit of persons subjected to any form of deprivation of liberty.

6. The competent authorities of the receiving State shall inform a citizen of the sending State of the rights of communication granted to him under this Article.

Article 31.

Freedom of movement.

Subject to the laws and regulations of the receiving State with regard to areas into which entry is prohibited or restricted for reasons of national security or public interest the receiving State shall take steps to ensure the freedom of movement on its territory for the members of the consulate.

Article 32.

Rights and consular fees.

1. A consulate shall be entitled to levy in the receiving State the rights and fees prescribed under the laws and regulations of the sending State for the performance of consular services.

2. The rights and fees levied under paragraph (1) of this Article shall be exempt from any taxes or similar charges in the receiving State.

SECTION II

Article 33.

Immunity from jurisdiction and personal inviolability of the members of the consulate.

1. The members of the consulate shall not be subject to the jurisdiction of judicial and administrative authorities of the receiving State in respect of acts performed in their official capacity.

2. The provisions of paragraph (1) of this Article shall not, however, apply to a civil action,

a) arising out of a contract concluded by a member of the consulate in which he did not contract expressly or impliedly on behalf of the sending State;

b) brought by a third party in respect of damage resulting from an accident in the receiving State caused by a vehicle, vessel or aircraft.

3. In respect of an act performed otherwise than in his official capacity, a consular officer cannot be arrested or subject to any other form of deprivation of personal liberty, except when he is accused by a decision of the competent juridical authority of the receiving State for a serious offence or when a consular officer has been convicted by a judicial decision of final effect.

4. Under the provisions of this Article, a «serious offence» means any action committed by intention involving a penalty of deprivation of liberty for at least five years, provided by the laws of the receiving State.

5. Where criminal proceedings are instituted against a consular officer, he shall appear before the competent authorities of the receiving State. However, the proceedings shall be conducted with the respect due to the consular officer by virtue of his official position so as to avoid interference with the performance of his duties to the least extent possible. In the circumstances mentioned under paragraph (3) of this Article, when a consular officer was arrested, detained or subjected to any other form of deprivation of liberty, the proceedings against him shall be instituted with the minimum of delay.

6. In any case where a consular officer is subjected to any form of deprivation of liberty or where criminal proceedings have been instituted against him, the competent authorities of the receiving State shall immediately inform the head of the consulate, accordingly. In any case where the head of the consulate is subjected to one of such measures, the authorities of the receiving State shall inform, through diplomatic channel, the sending State, accordingly.

Article 34.

The giving of evidence as a witness and accomplishment of examination.

1. The members of a consulate may be requested to give evidence as witnesses in judicial and administrative proceedings. If the consular officer declines to comply with such a request, no coercive measures shall be taken against him and no penalty imposed.

The consular employees or members of the service staff of a consulate shall not be entitled to decline to comply with such a request except in cases where the provisions of paragraph (3) of this Article apply.

2. The authority of the receiving State requesting the evidence of a consular officer or of a consular employee shall avoid interference with the performance

of their duties. The authority may receive such evidence from the consular officer at the consulate or at the residence of the consular officer or accept his written declaration.

3. The members of the consulate shall be entitled to decline to give evidence with regard to any matter within the scope of their official duties or to produce correspondence or other official documents.

4. A consular officer requested to give evidence shall be entitled to make an affirmation in lieu of a oath, even in the case when the laws of the receiving State provide such a duty.

5. The members of the consulate shall not be requested to give evidence in the capacity of expert witnesses.

Article 35.

Exemption from personal services and other obligations.

The members of a consulate shall be exempt in the receiving State for service in the armed forces, from public service of any kind and from contribution in lieu thereof. They shall also be exempt from all requirements under the laws and regulations of the receiving State relative to the registration of aliens and permission to reside in the receiving State.

Article 36.

Customs exemptions.

1. The receiving State shall grant under its laws and regulations in force, entry authorisation and exemption of any customs duties or other taxes similar charges of any kind for the objects intended for,

a) official use of the consulate;

b) personal use of consular officers, including the goods for their installation. Articles for consumption shall be only in reasonable quantities and they shall be used directly by the persons concerned.

Such exemptions do not include expenses for storage, transport and other similar services.

2. Consular employees and the members of the service staff of the consulate shall be accorded the exemptions and privileges provided under paragraph (1) letter (b) of this Article in respect of articles imported in connexion with their first installation.

3. The personal baggage of consular officers and their family members, residing with them and accompanied by them, shall be exempt from customs control. The baggage may be inspected only if there is serious reason to believe that its content include articles other than those referred to in paragraph (1) letter (b) of this Article or articles which under the laws and regulations of the receiving State may not be imported or exported or are subject to quarantine. In any such case inspection shall take place in the presence of the consular officer concerned or of his family.

Article 37.

Fiscal exemptions.

1. Consular officers and employees shall be exempt from all taxes and other personal or real charges, national, regional and communal, except,

a) indirect taxes which are normally incorporated in the price of goods or services;

b) without prejudice to provisions of article 27, taxes or other similar charges of any kind on immovable property situated on the territory of the receiving State;

c) without prejudice to the provisions of Article 38(b), taxes or other similar charges of any kind on estates or on any transfer of property;

d) taxes or other similar charges on any income, gained in the receiving State, except income deriving from emoluments as compensation for their official duties;

e) without prejudice to the provisions of Article 27, registration, court or record fees, mortgage dues and stamp duties;

f) Charges levied for specific services rendered;

2. The members of the service staff shall be exempt from any taxes for emoluments as compensation for their official duties.

3. The members of the consulate employing persons whose wages or salaries are not exempt from income tax in the receiving State, shall observe the obligations which the laws and regulations of that State impose upon income tax.

Article 38

Exemption granted in case of death of a member of the consulate

In case of death of a member of a consulate, the receiving State,

a) shall permit the export of movable property of the deceased with the exception of any such property acquired in the receiving State, the export of which was prohibited on the date of death;

b) shall exempt the estate movable property of any taxes or similar charges of any kind with the condition that this property was on the territory of the receiving State due solely to the presence there of the deceased person in his consular capacity.

Article 39.

Social security exemption.

1. Subject to the provisions of paragraph (3) of this Article, members of a consulate with respect to services rendered by them for the sending State shall be exempt from social security provisions which may be in force in the receiving State.

2. The exemption provided for in paragraph (1) of this Article shall apply also to members of the private staff who are in the sole employ of members of the consulate, on condition,

a) that they are not citizens of or permanent residents in the receiving State, and,

b) that they are covered by the social security provisions which are in force in the sending State or in a third State.

3. Members of the consulate who employ persons to whom the exemption provided for in paragraph (2) of this Article does not apply shall observe the obligations which the social security provisions of the receiving State impose upon employers.

4. The exemption provided for in paragraphs (1) and (2) of this Article shall not preclude voluntary participation in the social security system of the receiving State, provided that such participation is permitted by that State.

Article 40.

Exceptions to immunities and privileges.

1. The immunities and privileges accorded under this Convention shall not be extended to consular employees and members of the service staff of a consulate, citizens of the receiving State or citizens of the sending State permanently residents in that State;

they shall benefit of immunities and privileges accorded under paragraph (3) of Article 34 only.

2. Family members of the members of a consulate shall benefit accordingly, of the privileges extended to the latter, on the condition that they are not citizens of the receiving State, are not permanently residents or perform an activity for gain in that State.

3. The receiving State shall exert its jurisdiction upon persons mentioned under paragraphs (1) and (2) of this Article without any prejudice to the activity of the consulate.

Article 41.

Waiver of immunities and privileges.

1. The sending State may waive the immunities and privileges accorded under Articles 33 and 34 for the members of the consulate.

2. Such waiver shall in all cases be express, except as provided in paragraph (3) of this Article and shall be communicated to the receiving State in writing.

3. The initiation of proceedings by a consular officer in a matter where he might enjoy immunity from jurisdiction under Article 33, paragraph (1) shall preclude him from invoking immunity of jurisdiction in respect of any counter-claim directly connected with the principal claim.

4. Waiver of immunity from jurisdiction for the purpose of civil or administrative proceedings shall not be deemed to imply the waiver of immunity from the measures of execution resulting from the judicial decision, in respect of such measures a separate waiver shall be necessary.

Article 42.

Beginning and termination of immunities and privileges.

1. The members of a consulate shall receive the immunities and privileges due to them under this Convention from the moment of crossing the frontier of the receiving State to take up their post, or, if they are already present in that State, from the moment of entering upon their duties.

2. Members of the families of the persons to whom paragraph (1) of this Article applies shall receive the privileges accorded under the Convention,

a) as from the moment that the consular officer becomes entitled to receive immunities and privileges in accordance with paragraph (1) of this Article;

b) if they entered the receiving State after the date provided under letter (a), as from the moment of crossing the frontier; or

c) as from the moment of becoming members of the family of the member of the consulate, if they acquired that quality after the moment provided under letters (a) and (b).

3. When the appointment of a member of the consulate comes to an end, his immunities and privileges as also the immunities and privileges of the members of his family shall cease as from the moment of his departure from the receiving State or upon the expiry of a reasonable period after termination of his appointment.

In the case of consular employees and of members of the service staff who are citizens of the receiving State or citizens of the sending State permanently residents in that State immunities and privileges shall cease upon the termination of their appointment.

4. The privileges of members of families shall likewise cease as from the moment when they cease to be members of the family of a member of the consulate. However, if the persons concerned undertake to depart

from the territory of the receiving State within a reasonable period thereafter, the privileges shall continue to be accorded until that date.

5. In the event of the death of a member of a consulate, members of his family shall continue to receive the privileges accorded to them under the Convention until the moment of their departure from the receiving State or until the expiry of a reasonable period granted for this purpose.

6. The members of domestic staff shall benefit the rights and facilities accorded under this Convention while they are employed in such capacity.

Article 43.

Notification of arrivals and departures.

The Ministry of Foreign Affairs of the receiving State shall be notified of,

a) the arrival and final departure of a family member of a member of the consulate and, where appropriate, the fact that a person becomes or ceases to be such a member of that family;

b) the arrival and final departure of members of domestic staff and, where appropriate, the termination of their service as such;

c) the appointment and discharge of persons resident in the receiving State, as consular employees, members of the service staff or members of the domestic staff.

SECTION III

FINAL PROVISIONS

Article 44.

Observance of the laws of the receiving State.

1. Without prejudice to the immunities and privileges accorded to him under this Convention any person to whom immunities and privileges are so accorded shall be under an obligation to respect the laws of the receiving State and to refrain from interference in the internal affairs of that State.

2. The facilities, immunities and privileges accorded to members of a consulate shall not be made use of by them except for the purpose of the performance of their official duties.

3. The consular premises shall not be used in a manner incompatible with the exercise of consular functions.

Article 45.

Third party risk insurance.

1. Motor vehicles owned by the sending State and used for the official purposes of a consulate or owned by the members of the consulate or by the members of their families shall be adequately insured against third party risks.

2. Except where the laws of the receiving State otherwise provide, the provisions of paragraph (1) of this Article shall not apply to consular employees, members of the service staff or members of a consulate who are citizens of the receiving State or permanently residents in that State.

Article 46.

Ratification, entry into force, denunciation.

1. This Convention shall be ratified and the instruments of ratification shall be exchanged in Bucharest as soon as possible.

2. The Convention shall enter into force on the thirtieth day after the date of the exchange of instruments of ratification and shall remain in force for a period of

five years. It shall thereafter continue in force until such date as it may terminate in conformity with paragraph (3) of this Article.

3. Either High Contracting Party may denounce this Convention upon the expiry of the initial period of five years or at any time thereafter by giving to the other High Contracting Party notice in writing to this effect twelve months in advance.

In witness whereof, the respective Plenipotentiaries have signed the Convention and affixed thereto their seals.

Done in Athens, this 22nd day of May of one thousand nine hundred and seventy two, in duplicate and in the English language, both texts being equally authoritative.

For the Kingdom
of Greece
BASIL TSAMISSIS

For the Socialist Republic
of Romania
GHEORGHE BADESCU

ΠΡΟΞΕΝΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

ΜΕΤΑΞΥ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Σοσιαλιστικὴ Δημοκρατία τῆς Ρουμανίας.

Κατεχόμενοι ἐκ τῆς ἐπιθυμίας ὅπως ἀναπτύξωσι τοὺς δεσμοὺς φιλίας μεταξύ των ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἀρχῶν τῆς ἐθνικῆς κυριαρχίας καὶ ἀνεξαρτησίας, τῆς μὴ ἐπεμβάσεως εἰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις, τῶν ἴσων δικαιωμάτων καὶ ἀμοιβαίων πλεονεκτημάτων.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ ρυθμίσωσι τὰς προξενικὰς τῶν σχέσεις, νὰ καθορίσωσι τὰ δικαιώματα, ἀπαλλαγὰς καὶ προνόμια τῶν προξενείων των καὶ τοῦ προξενικοῦ προσωπικοῦ των καὶ νὰ διασφαλίσωσι τὴν προστασίαν τῶν συμφερόντων των καὶ ἐκείνων τῶν πολιτῶν των.

Ἀπεφάσισαν νὰ συνάψωσι Προξενικὴν Σύμβασιν καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον διώρισαν ὡς Πληρεξουσίου αὐτῶν.

Τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος :

Τὸν Βασίλειον Τσαμίσην, Διευθυντὴν, Προξενικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Βασιλικοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἡ Σοσιαλιστικὴ Δημοκρατία τῆς Ρουμανίας :

Τὸν Gheorge Badescu, Διευθυντὴν τοῦ Προξενικοῦ Τμήματος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

Οἷτινες, ἀνακοινώσαντες ἀλλήλοις τὰ ἀντίστοιχα αὐτῶν πληρεξούσια, ἅτινα εὐρέθησαν καλῶς καὶ νομοτύπως συντεταγμένα, συνεφώνησαν τὰ κάτωθι :

Ἄρθρον 1.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως :

α) διὰ τοῦ ὅρου «Προξενεῖον» νοεῖται οἷονδῆποτε Γενικὸν Προξενεῖον, Ὑποπροξενεῖον ἢ Προξενικὸν Πρακτορεῖον.

β) διὰ τοῦ ὅρου «προξενικὴ περιφέρεια» νοεῖται ἡ περιοχὴ ἢ ὁρισθεῖσα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων προξενεῖου τινός.

γ) διὰ τοῦ ὅρου «προϊστάμενος προξενεῖου» νοεῖται τὸ πρόσωπον τὸ διορισθὲν ὅπως ἐνεργεῖ ὑπὸ τὴν τοιαύτην αὐτοῦ ιδιότητα.

δ) διὰ τοῦ ὅρου «προξενικὸς λειτουργὸς» νοεῖται πᾶν πρόσωπον, εἰς ὃ ἀνετέθη ἡ ἐκτέλεσις προξενικῶν καθηκόντων, συμπεριλαμβανομένου τοῦ προϊσταμένου προξενεῖου.

ε) διὰ τοῦ ὅρου «προξενικὸς ὑπάλληλος» νοεῖται πᾶν πρόσωπον ἀνῆκον εἰς τὸ τεχνικὸν καὶ διοικητικὸν προσωπικὸν προξενεῖου τινός.

στ) διὰ τοῦ ὅρου «μέλος τοῦ ὑπηρετικοῦ, προσωπικοῦ» νοεῖται πᾶν πρόσωπον ἀνήκον εἰς τὸ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν προξενείου τινός·

ζ) διὰ τοῦ ὅρου «μέλος προξενείου» νοοῦνται προξενικοὶ λειτουργοί, προξενικοὶ ὑπάλληλοι καὶ μέλη τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ·

η) διὰ τοῦ ὅρου «μέλος τοῦ προξενικοῦ προσωπικοῦ» νοοῦνται προξενικοὶ λειτουργοί, πλὴν τοῦ προϊσταμένου προξενείου, προξενικοὶ ὑπάλληλοι καὶ μέλη τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ·

θ) διὰ τοῦ ὅρου «μέλος τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ» τὸ πρόσωπον τὸ προσληφθὲν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἀτομικὴν ὑπηρεσίαν μέλους τοῦ προξενείου·

ι) διὰ τοῦ ὅρου «μέλη οἰκογενείας» νοοῦνται ἡ σύζυγος (ὁ σύζυγος), τὰ ἀνήλικα τέκνα καὶ οἱ γονεῖς μέλους τοῦ προξενείου, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι τὰ ἐν λόγῳ πρόσωπα συγκατοικοῦν μετ' αὐτοῦ.

κ) διὰ τοῦ ὅρου «προξενικοὶ χώροι» νοοῦνται οἰκοδομαὶ ἢ τμήματα οἰκοδομῶν μετὰ τῆς οἰκοπεδικῆς αὐτῶν ἐκτάσεως ἀνεξαρτήτως κυριότητος χρησιμοποιοῦμεναι ἀποκλειστικῶς διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ προξενείου.

λ) διὰ τοῦ ὅρου «προξενικὰ ἀρχεῖα» νοοῦνται ἐπίσημος ἀλληλογραφία, ἐπίσημα ἔγγραφα καὶ ὑλικὸν γραφείου προοριζόμενον δι' ὑπηρεσιακὴν χρῆσιν ὁμοῦ μεθ' οἰουδήποτε ἐπίπλου χρησιμοποιοῦμένου πρὸς προστασίαν καὶ ἀσφάλειαν τούτων·

μ) διὰ τοῦ ὅρου «πλοῖον τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους» νοεῖται πᾶν πλοῖον, πλὴν πολεμικοῦ τοιούτου, ἔχον τὴν ἐθνικότητα τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους, συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους τοῦ κράτους τούτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

ΠΡΟΞΕΝΙΚΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ

Ἄρθρον 2.

Ἰδρυσις Προξενείων.

1. Ἐκαστον Ὑψηλὸν Συμβαλλόμενον Μέρος δύναται νὰ ἰδρῶσιν προξενεῖα ἐν τῷ ἐδάφει τοῦ ἐτέρου Ὑψηλοῦ Συμβαλλομένου Μέρους· ἡ ἰδρυσις προξενείου τινός δέον ὅπως, ἐν ἐκάστη περιπτώσει, ὑπόκειται εἰς τὴν συναίνεσιν τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους.

Ἡ ἔδρα τοῦ προξενείου, ὁ βαθμὸς αὐτοῦ, ἡ δύναμις τοῦ προξενικοῦ προσωπικοῦ καὶ τὰ ὅρια τῆς προξενικῆς περιφέρειας δέον ὅπως ὀρίζονται κατόπιν συμφωνίας μεταξὺ τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους καὶ τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους.

3. Οἰαδήποτε μεταγενεστέρα ἀλλαγὴ ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἔδραν τοῦ προξενείου, τὴν δύναμιν τοῦ προσωπικοῦ του, τὸν βαθμὸν τοῦ ἢ τὴν προξενικὴν περιφέρειαν τοῦ δέον ὅπως, καθ' ὅμοιον τρόπον, ἐνεργῆται μόνον κατόπιν συμφωνίας μεταξὺ τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους καὶ τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους.

Ἄρθρον 3.

Διορισμὸς Προξένων καὶ ἐκτελεστήρια ἔγγραφα.

1. Τὸ ἀποστέλλον Κράτος δέον ὅπως ἐπιδιώκῃ ἐκ τῶν προτέρων διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ τὴν συναίνεσιν τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ προϊσταμένου τοῦ προξενείου.

2. Ἐπιτευχθείσης τῆς συναίνεσεως, τὸ ἀποστέλλον Κράτος δέον ὅπως διαβιβάσῃ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ τὸν προξενικὸν διορισμὸν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους. Ὁ διορισμὸς δέον ὅπως καθορίζῃ τὴν ιδιότητα, μικρὸν ὄνομα, ἐπίθετον καὶ τὸν βαθμὸν τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Προξενείου, τὰ ὅρια τῆς προξενικῆς περιφέρειας καὶ τὴν ἔδραν τοῦ προξενείου.

3. Ἐπὶ τῇ παροχῇ τοῦ ἐκτελεστηρίου, ἀπληλαγμένου ἐπιβαρύνσεως, θέλει ἐπιτραπῇ εἰς τὸν Προϊστάμενον τοῦ Προξενείου ἢ ἐκτέλεσις τῶν καθηκόντων του.

4. Ἐκκρεμούσης τῆς παροχῆς τοῦ ἐκτελεστηρίου, τὸ ἀποδεχόμενον Κράτος δύναται νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὸν Προϊστάμενον τοῦ Προξενείου προσωρινὴν ἄδειαν παρέχουσαν αὐτῷ τὸ δικαίωμα ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων του. Ἐν οἰαδήποτε τοιαύτῃ περιπτώσει θέλουσι ἰσχύσει αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως.

5. Ἀμὰ τῇ παροχῇ ἀδείας, περιλαμβανομένης τῆς προσωρινῆς τοιαύτης, πρὸς τὸν Προϊστάμενον τοῦ Προξενείου, ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, τὸ ἀποδεχόμενον Κράτος δέον ὅπως πάραυτα εἰδοποιήσῃ τὰς ἐντὸς τῆς προξενικῆς περιφέρειας ἀρμοδίας ἀρχὰς καὶ δέον ὅπως λάβῃ τὰ ἀπαραίτητα μέτρα ἵνα διασφαλίσῃ ὅτι οὗτος θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐκτελέσῃ τὰ καθήκοντά του.

Ἄρθρον 4.

Προσωρινὴ ἀνάθεσις.

1. Ἐὰν ὁ Προϊστάμενος Προξενείου τινός δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐκτελέσῃ τὰ ὑπὸ τὴν τοιαύτην ιδιότητά του καθήκοντα ἢ ἐὰν ἡ θέσις κενωθῇ, προξενικὸς λειτουργὸς ἀνήκων εἰς τὸ αὐτὸ προξενεῖον ἢ εἰς ἕτερον προξενεῖον τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους ἐν τῷ ἀποδεχομένῳ Κράτει ἢ μέλος τοῦ διπλωματικοῦ προσωπικοῦ ἀνήκων εἰς τὴν διπλωματικὴν ἀποστολὴν τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους ἐν τῷ ἀποδεχομένῳ Κράτει, δύναται νὰ τοποθετηθῇ ὡς προσωρινῶς προϊστάμενος τοῦ Προξενείου.

2. Τὸ μικρὸν ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον οἰουδήποτε προσώπου προσωρινῶς τοποθετηθέντος ὡς προϊσταμένου Προξενείου τινός συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον (1) τοῦ παρόντος Ἄρθρου δέον νὰ γνωστοποιῶνται ἐκ τῶν προτέρων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους.

3. Εἰς τὸν προσωρινὸν προϊστάμενον θέλουσι παρασχεθῇ αἱ πρὸς τὸν προϊστάμενον τοῦ προξενείου ὀφειλόμεναι, δυνάμει τῆς παρούσης Συμβάσεως, διευκολύνσεις, ἀπαλλαγαὶ καὶ προνόμια.

Ἄρθρον 5.

Ὑψηλοῦς τῶν μελῶν τοῦ προξενείου.

1. Οἱ προξενικοὶ λειτουργοὶ δέον ὅπως εἶναι πολῖται τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους καὶ μόνον, ὅπως μὴ εἶναι μόνιμοι κάτοικοι τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους καὶ μὴ ἀποστέλλωνται εἰς τὸ ἐν λόγῳ Κράτος δι' ἑτέρους σκοποὺς.

2. Οἱ προξενικοὶ ὑπάλληλοι καὶ τὰ μέλη τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ προξενείου τινός δέον νὰ εἶναι μόνον πολῖται τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους ἢ μόνον πολῖται τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους. Ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει ἀπαιτεῖται ἡ ρητὴ συναίνεσις τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους.

Ἄρθρον 6.

Γνωστοποιήσις τοῦ διορισμοῦ τῶν μελῶν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Προξενείου.

Τὸ μικρὸν ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ ὁ βαθμὸς τῶν προξενικῶν λειτουργῶν, πλὴν τῶν τοῦ προϊσταμένου τοῦ προξενείου, ὡς καὶ τὸ μικρὸν ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ ἡ ὑψηλοῦς τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων ἢ τῶν μελῶν τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ δέον ὅπως γνωστοποιῶνται, ἐκ τῶν προτέρων, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους.

Ἄρθρον 7.

Ἐγγραφα ταυτότητος.

1. Εἰς τὸν προξενικὸν λειτουργὸν δέον ὅπως χορηγῆται κατάλληλον ἔγγραφο, ἀπληλαγμένον ἐπιβαρύνσεως, προσδιορίζον τὴν ταυτότητα καὶ ιδιότητα αὐτοῦ.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ θὰ ἔχωσιν ὡσαύτως ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν μελῶν τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι τὰ περὶ ὧν πρόκειται πρόσωπα δὲν εἶναι οὔτε πολῖται τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους οὔτε πολῖται τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους διαμένοντες ἐν τῷ ἀποδεχομένῳ Κράτει.

3. Αί διατάξεις τῆς παραγράφου (1) θὰ ἔχουν ὡσαύτως ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενεῖας μέλους τοῦ προξενείου ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι τὰ περὶ ὧν πρόκειται πρόσωπα δὲν εἶναι οὔτε παλῆται τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους οὔτε πολῖται τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους μονίμως διαμένοντες ἐν τῷ ἀποδεχομένῳ Κράτει καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι δὲν ἀσχοῦν ἐπικερδῆ δραστηριότητα ἐν τῷ ἀποδεχομένῳ Κράτει.

Ἄρθρον 8.

Ἀπαγόρευσις ὀρισμένων δραστηριοτήτων.

1. Τὰ μέλη τοῦ προξενείου δέον ὥπως μὴ ἀσχολῶνται μὲ ἐμπορικὰς δραστηριότητας ἢ μὲ οἰκονομικὰς ἐπικερδῆ ἀπασχόλησιν πλὴν τῶν προξενικῶν αὐτῶν καθηκόντων ἢ ἐργασιῶν τοῦ προξενείου.

2. Ἐν τῇ διεξαγωγῇ τῶν ἀμοιβαίων σχέσεων αὐτῶν τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη δέον ὥπως μὴ ποιοῦνται χρῆσιν τῶν ὑπηρεσιῶν ἐπιτίμων προξενικῶν λειτουργῶν.

Ἄρθρον 9.

Λήξις καθηκόντων μέλους προξενείου.

1. Τὰ καθήκοντα μέλους προξενείου παύουσι συνήθως κατόπιν :

α) γνωστοποιήσεως ὑπὸ τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους πρὸς τὸ ἀποδεχόμενον Κράτος τοῦ γεγονότος ὅτι λήγουσι τὰ καθήκοντα μέλους προξενείου τινός·

β) ἀνακλήσεως τοῦ ἐκτελεστηρίου·

γ) γνωστοποιήσεως ὑπὸ τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους πρὸς τὸ ἀποστέλλον Κράτος ὅτι ἀρνεῖται νὰ ἐξακολουθῇ νὰ ἀναγνωρίζῃ τὸ περὶ οὗ πρόκειται πρόσωπον ὡς μέλος τοῦ προξενικοῦ προσωπικοῦ.

2. Τὸ ἀποδεχόμενον Κράτος δικαιούται ὁποτεδήποτε νὰ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὸ ἀποστέλλον Κράτος ὅτι προξενικός τις λειτουργὸς εἶναι *Persona non Grata* ἢ ὅτι προξενικός ὑπάλληλος ἢ μέλος τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ εἶναι ἀπαράδεκτος.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τὸ ἀποστέλλον Κράτος ὑποχρεοῦται νὰ ἀποφασίσῃ, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, νὰ ἀνακαλέσῃ τὸν προξενικὸν λειτουργὸν ἢ νὰ ἀποσύρῃ τὸν διορισμὸν τοῦ προξενικοῦ ὑπαλλήλου ἢ τοῦ μέλους τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ τοῦ προξενείου.

3. Ἐὰν τὸ ἀποστέλλον Κράτος παραλείπῃ νὰ ἐκπληρῶσῃ τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην ἐντὸς εὐλόγου χρονικῆς περιόδου, τὸ ἀποδεχόμενον Κράτος δικαιούται, προκειμένου περὶ τοῦ προϋσταμένου προξενείου, νὰ ἀποσύρῃ τὸ ἐκτελεστήριον ἢ νὰ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὸ ἀποστέλλον Κράτος, διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ, τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς ἀρνήσεως νὰ ἐξακολουθῇ νὰ ἀναγνωρίζῃ τὸ περὶ οὗ πρόκειται πρόσωπον ὡς μέλος τοῦ προξενικοῦ προσωπικοῦ.

4. Ἐν οἰαδήποτε περιπτώσει δι' ἣν ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων (2) ἢ (3) τοῦ παρόντος ἁρθροῦ, τὸ ἀποδεχόμενον Κράτος δὲν θὰ ὑποχρεωθῇ νὰ ἐξηγήσῃ τὸν λόγον τῆς ληφθείσης ἀποφάσεώς του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ

ΠΡΟΞΕΝΙΚΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ

Ἄρθρον 10.

Σκοποὶ προξενικῶν καθηκόντων.

1. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν προξενικῶν καθηκόντων ἔχει ὡς ἀντικείμενόν της,

α) τὴν ὑπεράσπισιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους καὶ τῶν πολιτῶν αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδεχομένῳ Κράτει·

β) τὴν προώθησιν τῆς ἀναπτύξεως τῶν σχέσεων μεταξὺ τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους καὶ τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους εἰς τοὺς ἐμπορικόν, οἰκονομικόν, ναυτιλιακόν, μορφωτικόν καὶ ἐπιστημονικόν τομεῖς·

γ) τὴν παροχὴν πληροφοριῶν δι' ὅλων τῶν νομίμων μέσων περὶ τῶν συνθηκῶν καὶ ἐξελίξεως τῆς ἐμπορικῆς, οἰκονομικῆς, ναυτιλιακῆς, ἐπιστημονικῆς, μορφωτικῆς καὶ τουριστικῆς ζωῆς ἐν τῷ ἀποδεχομένῳ Κράτει·

δ) τὴν προώθησιν δι' ὅλων τῶν μέσων τῆς συνεργασίας μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν εἰς τοὺς ἀνωτέρω τομεῖς·

ε) τὴν παροχὴν βοηθείας καὶ ἀρωγῆς πρὸς τοὺς πολίτας τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους.

Αἱ διατάξεις τῆς Συμβάσεως αἱ ἀφορῶσαι τοὺς πολίτας τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους θέλουσιν ἐξ ἴσου ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῶν νομικῶν προσώπων τῶν κατεχόντων τὴν ἐθνικότητα τοῦ Κράτους τούτου δυνάμει τοῦ δικαίου αὐτοῦ.

Ἄρθρον 11.

Ἐκτέλεσις προξενικῶν καθηκόντων.

1. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν προξενικῶν καθηκόντων θὰ ἀνατίθεται εἰς τοὺς προξενικοὺς λειτουργοὺς τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους.

2. Προξενικά καθήκοντα εἶναι ὡσαύτως δυνατόν νὰ ἐκτελῶνται, ὅπου ἀναγκαιοῖ, ὑπὸ τῶν διπλωματικῶν πρακτόρων τῆς διπλωματικῆς ἀποστολῆς τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους ἐν τῷ ἀποδεχομένῳ Κράτει. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δέον ὥπως τηρῶνται τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ὑπερχειρώσεις τῶν διπλωματικῶν πρακτόρων.

3. Τὰ ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως προβλεπόμενα προξενικά καθήκοντα δέον ὥπως ἐκτελῶνται ἐντὸς τῆς προξενικῆς περιφερείας ἢ ἐκτέλεσις προξενικῶν καθηκόντων ἐκτὸς τῆς περιφερείας ταύτης θὰ ὑπόκειται εἰς τὴν προηγουμένην συναίνεσιν τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους.

4. Προξενικά καθήκοντα προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ παρόντος Κεφαλαίου ὡς καὶ οἰονδήποτε ἕτερον προξενικὸν καθήκον ἀνατεθὲν εἰς τοὺς προξενικοὺς λειτουργοὺς ὑπὸ τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους θὰ ἐκτελῶνται συμφῶνως πρὸς τοὺς νόμους τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους.

Ἄρθρον 12.

Ἐπικοινωνία μετὰ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους.

1. Ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δυνάμει τῆς παρούσης συμβάσεως καθηκόντων του, ὁ προξενικός λειτουργὸς δικαιούται νὰ ἀποτανηθῇ.

α) εἰς τὰς ἐντὸς τῆς προξενικῆς του περιφερείας ἀρμοδίας τοπικὰς ἀρχάς·

β) εἰς τὰς κεντρικὰς ἀρχάς τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους καθ' ὃ μέτρον ἐπιτρέπουν οἱ νόμοι, οἱ κανονισμοὶ καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους ἢ συμφῶνως πρὸς τὰς διεθνεῖς ἐπὶ τοῦ θέματος συμφωνίας.

2. Ὁ προξενικός λειτουργὸς δὲν δικαιούται, ἐν τούτοις, ἐκτὸς ἐν ἀπουσίᾳ διπλωματικοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους, νὰ ἀποτανηθῇ ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους.

Ἄρθρον 13.

Ἐγγραφή πολιτῶν τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους.

1. Ὁ προξενικός λειτουργὸς δικαιούται νὰ τηρῇ μητρῶν τῶν πολιτῶν τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους διαμενόντων μονίμως ἢ προσωρινῶς ἐν τῇ προξενικῇ περιφερείᾳ.

2. Ἡ τοιαύτη ἐγγραφή ὑπὸ προξενικοῦ λειτουργοῦ δὲν ἀπαλλάσσει τοὺς οὓς ἀφορᾷ πολίτας ἀπὸ τῆς ὑποχρέωσέως ὥπως οὗτοι συμμορφῶνται πρὸς τοὺς σχετικούς πρὸς τὴν ἐγγραφήν ἀλλοδαπῶν νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους.

Ἄρθρον 14.

Ἀντιπροσώπευσις πολιτῶν ἐνώπιον δικαστηρίων καὶ ἄλλων ἀρχῶν τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους.

Ἐπιφυλασσομένης τῆς τηρήσεως τοῦ δικαίου τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους, ὁ προξενικός λειτουργὸς δικαιούται νὰ λάβῃ μέτρα ἐξασφαλίσεως τῆς ἐνδεδειγμένης ἀντιπροσώπευσεως τῶν πολιτῶν τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους ἐνώπιον

τῶν δικαστηρίων ἢ ἄλλων ἀρχῶν τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους. Δύναται νὰ αἰτήσῃ ὅπως, συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους καὶ τοὺς κανονισμοὺς τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους, προσωρινὰ μέτρα ληφθῶσι, ἐπὶ τῇ τέλει τῆς προστασίας τῶν δικαιωμάτων των καὶ συμφερόντων πολίτου τινὸς ἐν οἰαδήποτε περιπτώσει καθ' ἣν, λόγῳ ἀπουσίας ἢ δι' οἰονδήποτε ἕτερον λόγον, ἀδυνατεῖ οὗτος νὰ ἀναλάβῃ ἐγκαίρως τὴν υπεράσπισιν τῶν δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων αὐτοῦ.

Ἄρθρον 15.

Ἐκδοσις διαβατηρίων καὶ θεωρήσεων.

Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δικαιούται,

α) νὰ ἐκδίδῃ διαβατήρια ἢ ἕτερα ταξιδιωτικὰ ἔγγραφα πρὸς πολίτας τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους καὶ νὰ ἀνανεοῖ τροποποιῇ, ἐπεκτείνῃ καὶ ἀνακαλῇ τοιαῦτα διαβατήρια καὶ ταξιδιωτικὰ ἔγγραφα·

β) νὰ χορηγῇ θεωρήσεις εἰσόδου καὶ διελεύσεως εἰς πολίτας ἐπιθυμοῦντας νὰ εἰσέλθουν ἢ διέλθουν ἐκ τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους.

Ἄρθρον 16.

Καθήκοντα σχετικὰ πρὸς προσωπικὴν κατάστασιν.

1. Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δικαιούται νὰ καταχωρῇ τὴν γέννησιν ἢ τὸν θάνατον τῶν πολιτῶν τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους καὶ νὰ χορηγῇ τὸ ἐνδεδειγμένον πιστοποιητικόν. Οὐδεμία τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου ἀπαλλάσσει τὰ ἐνδιαφερόμενα πρόσωπα ἀπὸ οἰαδήποτε ὑποχρέωσης δυνάμει τοῦ δικαίου τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους ἀναφορικῶς πρὸς τὴν γνωστοποίησιν γεννήσεως ἢ θανάτου τινός.

2. Ὅσάκις περιέρχεται εἰς γνῶσιν τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους ὅτι πολίτης τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους ἀπεβίωσεν ἐν τῷ ἐδάφει τοῦ πρώτου Κράτους, δέον ὅπως αὐταὶ πάραυτα εἰδοποιῶν περὶ αὐτοῦ τὸ προξε- νεῖον.

Ἄρθρον 17.

Ἐπίδοσις ἐγγράφων.

Καθ' ὃ μέτρον ἐπιτρέπει τὸ δίκαιον τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους, ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δικαιούται νὰ ἐπιδίδῃ δικαστικὰ ἢ ἐξώδικα ἔγγραφα, προερχόμενα ἐκ τῶν δικαστηρίων τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους, εἰς πολίτην τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους ὅστις διαμένει προσωρινῶς ἢ μόνιμως εἰς τὸ ἀποδεχόμενον Κράτος.

Ἄρθρον 18.

Καθήκοντα σχετικὰ πρὸς κηδεμονίαν καὶ ἐπιτροπείαν.

1. Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δικαιούται, καθ' ὃ μέτρον ἐπιτρέπει τὸ δίκαιον τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους, νὰ προβαίνει εἰς παραστάσεις πρὸς τὰς ἀρμοδίας ἀρχὰς τοῦ Κράτους τούτου ἐν οἰαδήποτε περιπτώσει καθ' ἣν πολίτης τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους ἐτέθη ἢ πρόκειται νὰ τεθῇ ὑπὸ ἐπιτροπείαν ἢ κηδεμονίαν ἐν τῷ ἀποδεχομένῳ Κράτει ἢ πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως διασφαλισθῇ ἡ ἐνδεδειγμένη ἐποπτεία τῶν περιουσιακῶν στοιχείων πολίτου ἀπουσιάζοντος. Δύναται ὡσαύτως νὰ προτείνῃ εἰς τὰς ἀρμοδίας ἀρχὰς τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους τὰ ὀνοματεπώνυμα καταλλήλων προσώπων διὰ νὰ ἐνεργήσουν ὡς κηδεμόνες ἢ ἐπιτροποι.

2. Ἐὰν περιέλθῃ εἰς γνῶσιν τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους ὅτι ἀπαιτεῖται ἡ λήψις μέτρων διὰ τὸν διορισμὸν κηδεμόνος ἢ ἐπιτρόπου πολίτου τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους, δέον ὅπως αὐταὶ πάραυτα πληροφορήσουν τὸν προξενικὸν λειτουργὸν περὶ αὐτοῦ.

Ἄρθρον 19.

Συμβολαιογραφικὰ καθήκοντα.

1. Καθ' ὃ μέτρον ἐπιτρέπουν οἱ νόμοι τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους, ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δικαιούται νὰ ἐκτελῇ ἐντὸς τῶν προξενικῶν χώρων, ἐν τῇ κατοικίᾳ πολιτῶν τοῦ

ἀποστέλλοντος Κράτους, ἐπὶ πλοίων ἢ ἀεροσκαφῶν φερόντων τὴν σημαίαν τοῦ Κράτους τούτου, τὰ κάτωθι καθήκοντα :

α) νὰ παραλαμβάνῃ, συντάσῃ καὶ ἐπικυροῖ τὸ γνήσιον δηλώσεων πολιτῶν τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους·

β) νὰ συντάσῃ, ἐπικυροῖ τὸ γνήσιον καὶ παραλαμβάνῃ πρὸς φύλαξιν διαθήκας πολιτῶν τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους·

γ) νὰ παραλαμβάνῃ, συντάσῃ καὶ ἐπικυροῖ τὸ γνήσιον ἐτέρων πράξεων καὶ ἐγγράφων νομικοῦ χαρακτῆρος πολιτῶν τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι δὲν ἀφοροῦν ἀκίνητον περιουσίαν κειμένην εἰς τὸ ἀποδεχόμενον Κράτος, ἢ εἰς ἐμπράγματα δικαιώματα θίγοντα τὴν τοιαύτην περιουσίαν·

δ) νὰ θέτῃ βεβαίαν ἡμερομηνίαν ἐπὶ πράξεων καὶ ἐγγράφων νομικοῦ χαρακτῆρος πολιτῶν τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους καὶ ἐπικυροῖ τὸ γνήσιον ὑπογραφῶν καὶ σφραγίδων τῶν τοιούτων πράξεων καὶ δικογράφων·

ε) νὰ ἐπικυροῖ τὸ γνήσιον ἀντιγράφων, μεταφράσεων ἢ πράξεων τῇ αἰτήσῃ πολιτῶν τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους·

στ) νὰ ἐπικυροῖ τὸ γνήσιον πιστοποιητικῶν προελεύσεως ἐμπορευμάτων καὶ λοιπῶν παρεμφερῶν ἐγγράφων·

ζ) νὰ ἐπικυροῖ τὸ γνήσιον ὑπογραφῶν καὶ σφραγίδων τεθεισῶν ἐπὶ πράξεων καὶ ἐγγράφων νομικοῦ χαρακτῆρος προερχομένων ἐκ τῶν δικαστηρίων ἢ ἐτέρων ἀρχῶν τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους καὶ προοριζομένων πρὸς χρῆσιν εἰς τὸ ἀποστέλλον Κράτος·

η) νὰ παραλαμβάνῃ πρὸς φύλαξιν πράξεις καὶ ἔγγραφα ἀνήκοντα εἰς πολίτας τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους ἢ ἀπευθυνόμενα εἰς αὐτοὺς.

2. Τὰ ἐν παραγράφῳ 1 ἀπαριθμούμενα ἔγγραφα ἔχουν τὴν αὐτὴν δικονομικὴν ἀξίαν καὶ ἀποδεικτικὴν ἰσχὺν εἰς τὸ ἀποδεχόμενον Κράτος ὡς ἐὰν τὸ γνήσιον αὐτῶν εἶχεν ἐπικυρωθῇ ἢ βεβαιωθῇ ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν τοῦ Κράτους τούτου.

Ἄρθρον 20.

Καθήκοντα σχετικὰ πρὸς κληρονομίαν.

1. Ἐν οἰαδήποτε περιπτώσει καθ' ἣν πολίτης τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους ἤθελεν ἀποβιώσῃ ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους, αἱ ἀρμοδίαι ἀρχαὶ τοῦ Κράτους τούτου ὑποχρεοῦνται ὅπως πάραυτα παράσχωσι εἰς τὸ προξενοῖον τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους πᾶσαν ἐνδεχομένως εἰς τὴν διάθεσιν των πληροφορίαν ἀφορῶσαν τοὺς κληρονόμους, κληροδόχους, τὴν μόνιμον ἢ προσωρινὴν αὐτῶν διαμονήν, τὸ ἐνεργητικὸν τῆς κληρονομιαίας περιουσίας ὡς καὶ περὶ τῆς πιθανῆς ὑπάρξεως διαθήκης. Ἡ ρηθεῖσα ἀρχὴ ὑποχρεοῦται ὅπως καθ' ὅμοιον τρόπον ἐνημερῶν τὸ προξενοῖον τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους ἐν οἰαδήποτε περιπτώσει καθ' ἣν περιέρχεται εἰς γνῶσιν αὐτῆς ὅτι ὁ ἀποβιώσας κατέλιπεν κληρονομίαν ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ τοῦ τρίτου Κράτους.

2. Ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους ὑποχρεοῦται ὅπως πάραυτα ἐνημερῶν τὸ προξενοῖον τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους, ὡςάκις πρόσωπόν τι, πολίτης τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους δικαιούται κληρονομίας τινὸς ὡς κληρονόμος, δικαιούχος ἢ κληροδόχος.

3. Ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους ὑποχρεοῦται ὅπως πάραυτα ἐνημερῶν τὸ προξενοῖον τοῦ ἀποστέλλοντος κράτους περὶ οἰωνδήποτε μέτρων ληφθέντων διὰ τὴν προστασίαν ἢ διαχείρισιν κληρονομιαίας περιουσίας καταληφθείσης ὑπὸ τοῦ ἀποβιώσαντος, πολίτου τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους.

Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δύναται νὰ παράσχῃ τὴν βοήθειάν του αὐτοπροσώπως ἢ μέσῳ ἐξουσιοδοτημένου ἀντιπροσώπου διὰ τὴν λήψιν τῶν ἐν τῇ ἀνωτέρῳ παραγράφῳ ἀναφερομένων μέτρων.

‘Ο προξενικός λειτουργός δύναται ὁμοίως,

α) νὰ ἐνδιαφερῇ διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἐκ κληρονομίας τινὸς δικαιωμάτων τῶν πολιτῶν τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους·

β) νὰ ἐπιβλέπῃ τὴν εἰς τοὺς πολίτας τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους μεταβίβασιν χρηματικῶν ποσῶν καὶ λοιπῶν περιουσιακῶν στοιχείων ὀφειλομένων αὐτοῖς δυνάμει κληρονομίας ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους. Ἡ μεταβίβασις ἐνεργηθῆσεται συμφώνως πρὸς τὸ δίκαιον τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους.

4. Ἐν οἰαδήποτε περιπτώσει καθ’ ἣν ἔχουσι ὁλοκληρωθῇ αἱ διαδικασίαι αἱ ἀφορῶσαι κληρονομίας ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους, χρηματικὰ ποσὰ ἢ περιουσιακὰ στοιχεία (ἢ τὸ προῖον ἐκ τῆς πωλήσεως οἰουδήποτε τοιούτου περιουσιακοῦ στοιχείου) ὀφειλόμενα ἐκ κληρονομίας εἰς πολίτην τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους, δικαιούχον ἢ κληροδόχον, ἀπουσιάζοντα ἢ μὴ ἀντιπροσωπευόμενον ἐν τῷ ἀποδεχομένῳ Κράτει, τὸ προξενεῖον τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους δύναται νὰ παραλάβῃ τὰ τοιαῦτα χρηματικὰ ποσὰ ἢ περιουσιακὰ στοιχεία ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι,

α) ἐλήφθῃ ἡ συγκατάθεσις τῶν ἀρχῶν τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους διὰ τὴν μεταφορὰν καὶ μεταβίβασιν τῶν χρηματικῶν ποσῶν ἢ περιουσιακῶν στοιχείων ἐκ τοῦ Κράτους τούτου εἰς τὸ ἀποστέλλον Κράτος·

β) ἔχουν ἐξοφληθῇ ἢ ἔχει δοθῇ ἐγγύησις δι’ ἀπάσας τὰς ὑποχρεώσεις τῆς κληρονομίας δηλωθείσας ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν δυνάμει τοῦ δικαίου τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους·

γ) ἔχει νομιμοποιηθῇ ἡ ἰδιότης τοῦ κληρονόμου, δικαιούχου ἢ κληροδόχου·

δ) ἔχουσι ἐξοφληθῇ ἢ ἔχει δοθῇ ἐγγύησις διὰ δικαιώματα (φόροι) ἀφορῶντα τὰς κληρονομίας.

5. Ἐὰν πολίτης τις τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους ἀποβιώσῃ καθ’ ὃν χρόνον εὐρίσκεται ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους, τὰ εἰς τὴν κατοχὴν του χρηματικὰ ποσὰ καὶ προσωπικὰ ἀντικείμενα, τὰ μὴ διεκδικηθέντα ὑπὸ κληρονόμου τινὸς εὐρισκομένου ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ ταύτῃ δέον ὅπως παραδίδονται εἰς τὸ προξενεῖον τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους ἐπὶ προσωρινῆς βάσεως ἄνευ διατυπώσεων, πρὸς φύλαξιν, ἐπιφυλασσομένου τοῦ δικαιώματος τῶν διοικητικῶν καὶ δικαστικῶν ἀρχῶν τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους νὰ ἀποσύρουν ταῦτα ἐκ τοῦ προξενείου ἐν τῷ συμφέροντι τῆς δικαιοσύνης.

Ἡ ἐξαγωγή εἰς τὸ ἀποστέλλον Κράτος τῶν προσωπικῶν ἀντικειμένων καὶ ἡ μεταβίβασις τῶν χρηματικῶν ποσῶν ὑποκεινται εἰς τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους.

6. Ὁ πολίτης τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους δέον ὅπως ἀπολαύῃ ἐν τῷ ἀποδεχομένῳ Κράτει τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων ὡς ὁ πολίτης τοῦ τελευταίου Κράτους, ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἀπόκτησιν ἢ διάθεσιν περιουσίας λόγῳ θανάτου.

7. Ἐφ’ ὅσον αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ὀρίζουσιν ἄλλως, αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 14 θέλουσι ὡσαύτως ἰσχύσει ἐν σχέσει μὲ τὰς κληρονομίας.

”Ἀρθρον 21.

Καθῆκοντα σχετικὰ πρὸς τὴν ναυσιπλοῖαν εἰς θαλάσσας καὶ ποταμούς

1. Ὁ προξενικός λειτουργός θὰ δικαιούται νὰ παρέχῃ βοήθειαν εἰς πλοῖον τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους ὅπερ προσήγγισεν εἰς λιμένα ἢ εἶναι ἀγκυροβολημένον ἐντὸς τῆς προξενικῆς του περιφερείας. Δύναται νὰ διευκολύνῃ τὸν εἰσπλουν, παραμονὴν καὶ ἀπόπλουν τοῦ πλοίου ἐκ τοῦ λιμένος τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους.

2. Καθ’ ὃ μέτρον ἐπιτρέπει τὸ δίκαιον τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους, ὁ προξενικός λειτουργός δικαιούται νὰ ἀνέλθῃ ἐπὶ τοῦ πλοίου τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους ἵνα τὸ ἐπισκεφθῇ ἵνα ἐπαληθεύσῃ καὶ βεβαιώσῃ τὰ ἔγγραφα τοῦ πλοίου, ὡς καὶ οἰαδήποτε ἔγγραφα ἀφορῶντα τὸ φορτίον καὶ γενικῶς ἵνα λάβῃ μέτρα διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ δικαίου τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους τοῦ διέποντος τὴν ναυσιπλοῖαν.

Ἐπιφυλασσομένης τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ἀρχῶν τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους καὶ καθ’ ὃ μέτρον ἐπιτρέπει τὸ δίκαιον

τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους, ὁ προξενικός λειτουργός δικαιούται ὡσαύτως νὰ λάβῃ μέτρα διασφαλίζοντα τὴν διατήρησιν τῆς τάξεως καὶ πειθαρχίας ἐπὶ τοῦ πλοίου.

3. Ἐὰν πλοῖον τι τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους ναυαγῇ, προσαράξῃ ἢ ἄλλως πῶς ὑποστῇ βλάβην ἐντὸς τῶν ἐθνικῶν ἢ χωρικῶν ὑδάτων τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους, αἱ ἀρμοδίαι ἀρχαὶ τοῦ Κράτους, τούτου ὑποχρεοῦνται, ἄνευ καθυστέρησεως, νὰ ἐνημερώσουν περὶ αὐτοῦ τὸ οἰκτεῖον προξενεῖον τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους, ὑποχρεοῦνται δὲ νὰ παράσχουν πληροφoρίας ἀναφορικῶς πρὸς τὰς περιστάσεις καὶ τὰ ληφθέντα μέτρα προστασίας καὶ συντηρήσεως τοῦ πλοίου, τοῦ πληρώματος, τῶν ἐπιβατῶν, τοῦ φορτίου, τοῦ ἐξοπλισμοῦ καὶ ἐφοδίων. Αἱ ἀρχαὶ τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους ὑποχρεοῦνται νὰ παράσχουν εἰς τὸν προξενικὸν λειτουργὸν τὴν ἀναγκαίαν βοήθειαν διὰ τὴν λήψιν τῶν ἀπαιτούμενων μέτρων συνεπείᾳ τοῦ ναυαγίου, προσαράξεως ἢ βλάβης τοῦ πλοίου. Αἱ ἀρμοδίαι ἀρχαὶ τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους ὑποχρεοῦνται νὰ προσκαλέσονται τὸν προξενικὸν λειτουργὸν νὰ εἶναι παρὼν καθ’ οἷονδῃποτε ἔρρευναν πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς αἰτίας τοῦ συμβάντος καὶ συλλογῆς ἀποδεικτικῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον στοιχείων.

Ὁ προξενικός λειτουργός δικαιούται νὰ αἰτήσῃ παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους ὅπως λάβουν, ἢ ἐξακολουθήσουν νὰ λαμβάνουν μέτρα διὰ τοὺς ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ εἰδικῶς ἀναφερομένους σκοποὺς.

4. Ἐν οἰαδήποτε περιπτώσει καθ’ ἣν ὁ πλοιοκτήτης ἢ ὁ κάτοχος ναυαγῇ, προσαράξῃ ἢ ὑποστάντος βλάβην πλοίου ἢ ἑτερον διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἀρμοδίου προσώπου ἀδυνατῇ νὰ λάβῃ τὰ σχετικὰ μὲ τὸ πλοῖον, τὸ φορτίον καὶ τὰ ἐφόδια ἀπαραίτητα μέτρα, ὁ προξενικός λειτουργός δικαιούται νὰ προβῇ διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ εἰς τοιαύτας ἐνεργείας. Ὁ προξενικός λειτουργός δύναται ὡσαύτως νὰ λάβῃ τοιαῦτα μέτρα ἀναφορικῶς μὲ φορτίον ἢ ἐφόδια ἀνήκοντα εἰς πολίτην τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους καὶ προερχόμενα ἐκ φορτίου ἢ ἐφοδίων εἰσαχθέντων εἰς τινὰ λιμένα ἢ εὐρεθέντων ἐπὶ ἢ ἐγγὺς τῆς ἀκτῆς ἢ ἐπὶ τοῦ προσαράξαντος ἢ ὑποστάντος βλάβην πλοίου. Οὐδεὶς τελωνειακὸς δασμὸς, φόρος ἢ ἑτέρα παρεμφερὴς ἐπιβάρυνσις οἰουδήποτε εἶδους θέλει ἐπιβληθῇ ἐπὶ ναυαγῇ, ἀνήκοντος πλοίου ἢ ἐπὶ τοῦ φορτίου αὐτοῦ, τοῦ ἐξοπλισμοῦ ἢ τῶν ἐφοδίων, ἐκτὸς ἐὰν ταῦτα παρεδόθησαν πρὸς χρῆσιν ἢ κατανάλωσιν ἐντὸς τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους.

5. Ἐν οἰαδήποτε περιπτώσει καθ’ ἣν εἶναι πρόθεσις των ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἀρμοδιότητός των νὰ διεξαγάγουν ἀνάκρισιν ἢ λάβουν μέτρα κατασχέσεως ἢ ἐκτελέσεως, ἢ λάβουν ἑτέρα ἀναγκαστικὰ μέτρα ἐπὶ πλοίου τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους, αἱ ἀρμοδίαι ἀρχαὶ τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους ὑποχρεοῦνται νὰ ἐνημερώσουν περὶ αὐτοῦ, προκαταβολικῶς, τὸ προξενεῖον τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους ἵνα δυνήθῃ καὶ παρὰ τῇ προξενικῇ τις λειτουργός. Ἐὰν, ἐν ὅψει τοῦ ἐπείγοντος τοῦ ζητήματος, κατέστη πρακτικῶς ἀδύνατον νὰ ἐνημερωθῇ περὶ αὐτοῦ τὸ προξενεῖον καὶ προξενικός λειτουργός, δὲν παρέσθῃ, αἱ ἀρμοδίαι ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται, ἄνευ καθυστέρησεως, νὰ ἐνημερώσουν τὸ προξενεῖον περὶ τῶν ληφθέντων μέτρων. Αἱ ἀρμοδίαι ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται, ἐπιπροσθέτως, νὰ ἐνημερώνουν ἐκ τῶν προτέρων τὸ προξενεῖον ἐν οἰαδήποτε περιπτώσει καθ’ ἣν προϋτίθενται αὐταὶ νὰ ἀνακρίνουν μέλος τοῦ πληρώματος.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ἐπὶ οἰασδήποτε ἐξετάσεως ἀφορώσης ἐλεγχον τελωνειακόν, ὑγειονομικόν καὶ διαβατηρίων.

6. Ὁ προξενικός λειτουργός δικαιούται συμφώνως πρὸς τὸ δίκαιον τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους, νὰ λαμβάνῃ δηλώσεις καὶ ἐκδίδῃ πιστοποιητικὰ ἀφορῶντα :

α) τὴν ἐγγραφὴν ἢ διαγραφὴν πλοίου τινος ἐκ τοῦ νηολογίου τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους·

β) τὴν ἀγορὰν πλοίου προοριζομένου νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὸ νηολόγιον τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους ἢ τὴν πώλησιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν οἰουδήποτε πλοίου ἐγγεγραμμένου εἰς τὸ νηολόγιον τοῦτο·

γ) τὸν ἐξοπλισμὸν ἢ παροπλισμὸν πλοίου ἐγγεγραμμένου εἰς τὸ νηολόγιον τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους·

δ) τὴν ἀπώλειαν πλοίου τινος ἢ οἰανδήποτε βλάβην ἣν ὑπέστη πλοῖον ἐγγεγραμμένον εἰς τὸ νηολόγιον τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους.

7. Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δύναται νὰ ἔρχεται εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους πρὸς ἐξασφάλισιν ἱατρικῆς περιθάλψεως, περιλαμβανομένης τῆς θεραπείας εἰς νοσοκομεῖον διὰ τὸν πλοίαρχον καὶ τὰ μέλη τοῦ πληρώματος πλοίου τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους. Δύναται ὡσαύτως νὰ προβαίνει εἰς ἐνεργείας διὰ τὴν ἀναχώρησιν οἰουδήποτε τοιοῦτου προσώπου ἐκ τῆς ἐπικρατείας τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους.

Ἄρθρον 22.

Καθήκοντα σχετικὰ πρὸς τὴν πολιτικὴν ἀεροπορίαν.

1. Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δύναται νὰ ἐκτελέσῃ τὰ δικαιώματα ἐλέγχου καὶ ἐξετάσεως τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῶν νόμων καὶ τῶν κανονισμῶν τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους ἀναφορικῶς πρὸς ἐγγεγραμμένα ἀεροσκάφη εἰς τὸ Κράτος τοῦτο καὶ ἀναφορικῶς πρὸς τὰ πληρώματά των καθ' ὃ μέτρον ἐπιτρέπουν οἱ νόμοι καὶ οἱ κανόνες τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους. Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δύναται ὡσαύτως νὰ παράσχῃ βοήθειαν εἰς τὰ πληρώματά των.

2. Ὅσας ἐγγεγραμμένον ἀεροσκάφος τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους ὑποστῇ βλάβην ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους, αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ τοῦ Κράτους τοῦτου ὑποχρεοῦνται, ἄνευ καθυστέρησεως, νὰ ἐνημερώσουν τὸ πλησιέστερον προξενεῖον πρὸς τὸν τόπον ἔνθα ἔλαβε χώραν ἡ βλάβη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ

ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΕΙΣ ΠΡΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΑΣΥΛΙΑΙ

Ἄρθρον 23.

Διευκολύνσεις παρεχόμεναι εἰς τὸ προξενεῖον καὶ τὰ μέλη αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους.

1. Τὸ ἀποδεχόμενον Κράτος ὑποχρεοῦται νὰ λάβῃ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα ἵνα ἐξασφαλίσῃ ὅπως τὸ προξενεῖον καὶ τὰ μέλη τοῦ προξενείου εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐκτελοῦν τὰ καθήκοντα των καὶ ὅπως τυγχάνουν τῶν δυνάμει τῆς παρούσης Συμβάσεως ὀφειλομένων αὐτοῖς ἀπαλλαγῶν, προνομίων καὶ διευκολύνσεων.

2. Τὸ ἀποδεχόμενον Κράτος ὑποχρεοῦται νὰ δεικνύῃ πρὸς τὸν προξενικὸν λειτουργὸν τὸν ἀπαιτούμενον αὐτῷ σεβασμὸν καὶ νὰ λαμβάνῃ πᾶν ἐνδεικνυόμενον μέτρον προλήψεως οἰσδήποτε ἐπιθέσεως κατὰ τοῦ προσώπου του, τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀξιοπρεπείας του.

ΤΜΗΜΑ Ι

Ἄρθρον 24.

Χρῆσις θυρεοῦ καὶ σημαίας.

1. Ὁ θυρεὸς τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους ὁμοῦ μετὰ τῆς ὀριζούσης τὸ προξενεῖον ἐπιγραφῆς εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ Κράτους τοῦτου καὶ τὴν τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους, δύνανται νὰ τοποθετηθοῦν εἰς τὸ προξενεῖον.

2. Ἡ ἐθνικὴ σημαία τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους δύναται νὰ κυματίζει εἰς τὸ προξενεῖον καὶ εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ προϊσταμένου τοῦ προξενείου, ὡσαύτως καὶ ἐπὶ μεταφορικῶν μέσων τῶν χρησιμοποιουμένων ὑπ' αὐτοῦ ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπισήμων του καθηκόντων.

3. Ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου παρεχομένων δικαιωμάτων δέον νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν οἱ νόμοι, οἱ κανονισμοὶ καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους.

Ἄρθρον 25.

Διευκολύνσεις διὰ τὴν ἀπόκτησιν χώρων διὰ τὸ προξενεῖον καὶ κατοικιῶν διὰ τὰ μέλη τοῦ προξενείου.

Τὸ ἀποδεχόμενον Κράτος ὑποχρεοῦται νὰ διευκολύνῃ, συμφώνως πρὸς τὸ δίκαιον αὐτοῦ, τὴν ἀπόκτησιν, ὑπὸ τοῦ

ἀποστέλλοντος Κράτους, τῶν ἀναγκαιούντων χώρων διὰ τὸ προξενεῖον ἢ νὰ ὑποβοηθῇ τὸ ἀποστέλλον Κράτος διὰ τὴν ἀπόκτησιν των ὑπὸ ἑτερόν τινα τύπον κατοχῆς.

Τὸ ἀποδεχόμενον Κράτος ὑποχρεοῦται ὡσαύτως νὰ ὑποβοηθῇ τὸ προξενεῖον ἐν τῇ ἀποκτήσει τῶν καταλλήλων διὰ τὰ μέλη του οἰκιῶν.

Ἄρθρον 26.

Τὸ ἀπαραβίαστον τῶν προξενικῶν χώρων καὶ τῆς κατοικίας τοῦ προϊσταμένου τοῦ προξενείου.

1. Οἱ προξενικοὶ χώροι ὡς καὶ ἡ κατοικία τοῦ προϊσταμένου τοῦ προξενείου δέον ὅπως εἶναι ἀπαραβίαστοι.

2. Αἱ ἀρχαὶ τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους ὑποχρεοῦνται ὅπως μὴ εἰσέρχονται εἰς τοὺς προξενικοὺς χώρους πλὴν κατόπιν συναινέσεως τοῦ προϊσταμένου τῆς διπλωματικῆς ἀποστολῆς τοῦ Κράτους τοῦτου ἢ προσώπου τῆς ὑποδείξεως ἐνὸς τούτων. Προκειμένου περὶ τῆς κατοικίας τοῦ προϊσταμένου προξενείου, ἡ εἰσοδος δὲν θὰ ἐνεργῇται εἰ μὴ κατόπιν συγκαταθέσεως τοῦ ἢ κατόπιν τῆς συγκαταθέσεως τοῦ προϊσταμένου τῆς διπλωματικῆς ἀποστολῆς τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους.

3. Τὸ ἀποδεχόμενον Κράτος ὑποχρεοῦται νὰ λάβῃ ὅλα τὰ ἀπαραίτητα μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀσφαλείας τῶν προξενικῶν χώρων καὶ πρόληψιν βιαιᾶς εἰσόδου ἢ ζημιῶν εἰς τοὺς προξενικοὺς χώρους ὡς καὶ οἰσδήποτε ἐνεργείας προκαλούσης διαταραχὴν ἢ προσβολὴν τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ προξενείου.

4. Περιουσία χρησιμοποιουμένη ἀποκλειστικῶς διὰ τοὺς σκοποὺς τῶν προξενικῶν δραστηριοτήτων τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους, περιλαμβανομένων τῶν μεταφορικῶν μέσων, δὲν θὰ ὑπόκειται, ἀνεξαρτήτως κυριότητος, εἰς οἰανδήποτε μέτρον ἐπιτάξεως, κατασχέσεως ἢ ἐκτελέσεως.

Ἄρθρον 27.

Φορολογικαὶ ἀπαλλαγαὶ ἀφορῶσαι τοὺς προξενικοὺς χώρους καὶ τὰ μεταφορικά μέσα.

1. Αἱ οἰκοδομαὶ κυριότητος ἢ μισθώσεως ὑπὸ τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους, αἱ χρησιμοποιούμεναι ἀποκλειστικῶς ὡς προξενικοὶ χώροι ἐξαιροῦνται τῶν φόρων ἢ λοιπῶν παρεμφερῶν ἐπιβαρύνσεων παντὸς εἶδους περιλαμβανομένων τῶν ἐθνικῶν, περιφερειακῶν, ἐπαρχιακῶν ἢ δημοτικῶν τελῶν, ἐξαιρέσει οἰσδήποτε πληρωμῆς ὀφειλομένης ἐν σχέσει πρὸς παρασχεθείσας εἰδικὰς ὑπηρεσίας.

2. Ἐν περιπτώσει μισθωμένου ἀκινήτου ὑπὸ τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους, ἡ φορολογικὴ ἀπαλλαγὴ δὲν θὰ ἐφαρμόζεται διὰ φόρους ἢ ἐπιβαρύνσεις αἰτινες συμφώνως πρὸς τὸ δίκαιον τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους, δὲν ἐπιβάλλονται εἰς τὸν μισθωτήν.

3. Αἱ δυνάμει τῆς παραγράφου (1) προβλεπόμεναι ἀπαλλαγαὶ θέλουσι ὡσαύτως ἰσχύσει διὰ τὰ μέσα μεταφορᾶς, τῆς κυριότητος τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους, τὰ χρησιμοποιούμενα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν προξενικῶν δραστηριοτήτων.

Ἄρθρον 28.

Τὸ ἀπαραβίαστον τοῦ προξενικοῦ ἀρχείου.

Τὸ προξενικὸν ἀρχεῖον καὶ ἔγγραφα δέον ὅπως εἶναι ἀπαραβίαστα κατὰ πάντα χρόνον καὶ ὅπουδήποτε ταῦτα ἐνδέχεται νὰ εὑρίσκωνται.

Ἄρθρον 29.

Ἐλευθερία ἐπικοινωνίας.

1. Τὸ ἀποδεχόμενον Κράτος ὑποχρεοῦται ὅπως παραχωρῇ διευκολύνσεις εἰς προξενεῖον τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους ἵνα ἐπικοινωνῇ ἐλευθέρως μετὰ τῆς Κυβερνήσεώς του καὶ μετὰ τῆς διπλωματικῆς ἀποστολῆς ἢ ἑτέρων προξενείων τοῦ Κράτους τοῦτου εἰς τὸ ἀποδεχόμενον Κράτος. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὸ προξενεῖον δύναται νὰ ποιήσῃται χρῆσιν ὅλων τῶν δημοσίων μέσων ἐπικοινωνίας· δύναται νὰ ποιήσῃται χρῆσιν διπλωματικῶν ἢ προξενικῶν ταχυδρόμων, διπλωματικῶν ἢ προξενικῶν σάκκων, ἀπλῆς γλώσσης ἢ κρυπτογραφημάτων.

Ἐν τούτοις, τὸ προξενεῖον δύναται νὰ ἐγκαταστήσῃ ἢ χρησιμοποίησιν ἀσύρματον τηλεγραφὸν μόνον κατόπιν προηγουμένης συναινέσεως τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους.

2. Ἡ ἐπίσημος ἀλληλογραφία τοῦ προξενείου δέον ὅπως εἶναι ἀπαρβίαστος.

Διὰ τοῦ ὅρου «ἐπίσημος ἀλληλογραφία» νοεῖται πᾶσα ἀλληλογραφία σχετικὴ πρὸς προξενεῖον καὶ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ.

3. Ὁ προξενικὸς σάκκος δὲν δύναται νὰ ἀνοίγῃ καὶ κατακρατηθῇ. Ἐν τούτοις, ὡςάκις αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους ἔχουν σοβαροὺς λόγους νὰ πιστεύουν ὅτι ὁ προξενικὸς σάκκος περιέχει ἕτερα ἀντικείμενα ἢ ἀλληλογραφίαν, ἔγγραφα ἢ ἀντικείμενα μνημονευόμενα ἐν τῇ παραγράφῳ (4) τοῦ ἄρθρου τούτου, δύναται νὰ ζητήσῃ ὅπως ὁ σάκκος ἀποσταλῇ εἰς τὸν τόπον ἐξ οὗ οὗτος προήλθεν.

4. Ὁ προξενικὸς σάκκος καὶ τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ δέον ὅπως σφραγίζεται, δέον ὅπως φέρῃ φυσικὰ ἐξωτερικὰ (διακριτικὰ) σημεῖα τοῦ ἐπισήμου χαρακτῆρος των καὶ δέον ὅπως περιέχῃ μόνον ἐπίσημον ἀλληλογραφίαν καὶ ἔγγραφα καὶ ἀντικείμενα προοριζόμενα ἀποκλειστικῶς πρὸς ἐπίσημον χρῆσιν τοῦ προξενείου.

5. Ὁ προξενικὸς ταχυδρόμος δέον ὅπως εἶναι ἐφοδιασμένος μὲ ἐπίσημον ἔγγραφον ὀρίζον τὴν ιδιότητά του καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν δεμάτων ἐξ ὧν ἀποτελεῖται ὁ προξενικὸς σάκκος. Προξενικὸς ταχυδρόμος δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι πολίτης τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους ἢ κάτοικος τοῦ Κράτους τούτου. Ὁ προξενικὸς ταχυδρόμος δέον ὅπως προστατεύεται ὑπὸ τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων του, δέον ὅπως ἀπολλάγῃ τοῦ ἀπαρβιάστου τοῦ προσώπου του καὶ δέον ὅπως μὴ ὑπόκειται εἰς οἰονδήποτε τύπον συλλήψεως ἢ κρατήσεως.

Ἄρθρον 30.

Ἐπικοινωνία μετὰ πολιτῶν τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους καὶ προστασία αὐτῶν.

1. Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δικαιούται ἐντὸς τῆς προξενικῆς αὐτοῦ περιφερείας, νὰ συνομιλῇ καὶ ἐπικοινωνῇ μετὰ πολιτῶν τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους, νὰ ἐπισκέπτεται αὐτόν, καὶ ὡςάκις ἤθελεν παρουσιασθῇ περιπτώσεις, νὰ λαμβάνῃ τὰ ἀπαραίτητα μέτρα ἵνα παρέχῃ αὐτῷ νομικὴν ὑποστήριξιν καὶ ἀντιπροσώπευσιν.

Οἱ πολῖται τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους δύναται νὰ ἐπικοινωνοῦν μετὰ τοῦ προξενικοῦ λειτουργοῦ καὶ ἐπισκέπτονται αὐτόν.

2. Αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους ὑποχρεοῦνται, ἄνευ καθυστέρησεως, νὰ ἐνημερώνουν τὸ προξενεῖον τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους, καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ὡςάκις ἐν τῇ προξενικῇ αὐτοῦ περιφερείᾳ πολίτης τοῦ Κράτους τούτου συνελήφθῃ ἢ ὑπεβλήθῃ εἰς οἰονδήποτε ἕτερον τύπον ἀποστερήσεως τῆς προσωπικῆς του ἐλευθερίας.

3. Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δικαιούται νὰ παραλαμβάνῃ ἀλληλογραφίαν ἢ ἕτεραν ἀνακοίνωσιν ἐκ μέρους πολίτου ὅστις συνελήφθῃ ἢ ὑπεβλήθῃ εἰς οἰονδήποτε ἕτερον τύπον ἀποστερήσεως τῆς προσωπικῆς του ἐλευθερίας, νὰ ἐπικοινωνῇ καὶ ἐπισκέπτεται αὐτόν. Ἡ ἄσκησις τοῦ δικαιώματος τούτου δὲν δύναται νὰ καθυστερηθῇ ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους μετὰ τὴν ἐκποσὴν πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς συλλήψεως ἢ οἰονδήποτε ἑτέρου τύπου ἀποστερήσεως τῆς ἐλευθερίας του.

4. Ἐν οἰαδήποτε περιπτώσει καθ' ἣν πολίτης τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους ἐκτίει ποινὴν φυλακίσεως, ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δικαιούται νὰ ἐπικοινωνῇ μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπισκέπτεται αὐτόν.

5. Τὰ ἐν παραγράφῳ (3) καὶ (4) τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερόμενα δικαιώματα δέον ὅπως ἐνασκῶνται κατὰ τοὺς νόμους καὶ τοὺς κανονισμοὺς τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους, τοὺς διέποντας τὴν ἐπικοινωνίαν καὶ ἐπίσκεψιν προσώπων ὑποβληθέντων εἰς οἰονδήποτε τύπον ἀποστερήσεως τῆς ἐλευθερίας.

6. Αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους δέον νὰ ἐνημερώνουν τὸν πολίτην τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους περὶ τῶν δικαιωμάτων ἐπικοινωνίας τῶν παρεχομένων αὐτῷ δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 31.

Ἐλευθερία κινήσεως.

Ἐπιφυλασσομένων τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους ἀναφορικῶς πρὸς τὰς περιφερείας εἰς τὰς ὁποίας ἡ εἴσοδος ἀπαγορεύεται ἢ περιορίζεται διὰ λόγους ἐθνικῆς ἀσφαλείας ἢ δημοσίου συμφέροντος, τὸ ἀποδεχόμενον Κράτος ὑποχρεοῦται νὰ λάβῃ μέτρα διασφαλίσεως τῆς ἐλευθερίας κινήσεως ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ αὐτοῦ διὰ τὰ μέλη τοῦ προξενείου.

Ἄρθρον 32.

Δικαιώματα καὶ προξενικὰ τέλη.

1. Τὸ Προξενεῖον δικαιούται νὰ ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀποδεχομένῳ Κράτει τὰ δικαιώματα καὶ τέλη τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν προξενικῶν ὑπηρεσιῶν.

2. Τὰ δικαιώματα καὶ τέλη τὰ ἐπιβαλλόμενα δυνάμει τῆς παραγράφου (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀπαλλάσσονται ἀπὸ παντὸς φόρου ἢ παρεμφορῆς ἐπιβαρύνσεως ἐν τῷ ἀποδεχομένῳ Κράτει.

ΤΜΗΜΑ II

Ἄρθρον 33.

Ἑτεροδικία καὶ ἀπαρβίαστον τοῦ προσώπου τῶν μελῶν τοῦ προξενείου.

1. Τὰ μέλη τοῦ προξενείου δὲν θὰ ὑπόκεινται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν δικαστικῶν καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους ἀναφορικῶς πρὸς πράξεις τελεσθεῖσας ὑπὸ τὴν ἐπίσημον αὐτῶν ιδιότητα.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν θὰ ἔχωσιν, ἐν τούτοις, ἐφαρμογὴν ἐπὶ ἀστικῆς τιнос ἀγωγῆς,

(α) ἐγειρομένης ἐκ συμβάσεως συναφθείσης ὑπὸ μέλους τοῦ προξενείου ἐν ἣ τοῦτο δὲν συνεβλήθη ρητῶς ἢ σιωπηρῶς διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους.

(β) ὑποβληθείσης ὑπὸ τρίτου διὰ βλάβην συνεπεῖα ἀτυχήματος ἐν τῷ ἀποδεχομένῳ Κράτει προκληθεῖσαν ὑπὸ ὀχλήματος, πλοίου ἢ ἀεροσκάφους.

3. Ἐν σχέσει πρὸς πράξιν τελεσθεῖσαν ἄλλως ἢ ὑπὸ τὴν ἐπίσημον αὐτοῦ ιδιότητα, ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δὲν δύναται νὰ συλληφθῇ ἢ ὑποβληθῇ εἰς οἰονδήποτε ἕτερον τύπον ἀποστερήσεως τῆς προσωπικῆς του ἐλευθερίας, ἐκτὸς ὅταν κατηγορηθῇ δι' ἀποφάσεως τῆς ἀρμοδίας δικαστικῆς ἀρχῆς τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους διὰ σοβαρὸν ἀδίκημα ἢ ὅταν ὁ προξενικὸς λειτουργὸς κατεδικάσθῃ διὰ τελεσιδικίου δικαστικῆς ἀποφάσεως.

4. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, διὰ τοῦ ὅρου «σοβαρὸν ἀδίκημα» νοεῖται πᾶσα πράξις τελεσθεῖσα ἐκ προθέσεως συνεπαγομένη ποινὴν ἀποστερήσεως τῆς ἐλευθερίας ἐπὶ πέντε τοῦλάχιστον ἔτη, προβλεπομένη ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους.

5. Ὅσάκις κινεῖται ἡ ποινικὴ διαδικασία κατὰ προξενικοῦ τινὸς λειτουργοῦ, οὗτος ὑποχρεοῦται νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους. Ἐν τούτοις, ἡ διαδικασία δέον νὰ κατευθύνηται μὲ τὸν πρὸς τὸν προξενικὸν λειτουργὸν ὑφαικόμενον σεβασμὸν λόγῳ τῆς ἐπισήμου αὐτοῦ θέσεως, εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἐκτέλεσις τῶν καθηκόντων του νὰ παρακωλύηται εἰς τὸ ἐλάχιστον. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τῶν ἀναφερομένων ἐν παραγράφῳ (3) τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὡςάκις προξενικὸς τις λειτουργὸς συνελήφθῃ, ἐκρατήθῃ ἢ ὑπεβλήθῃ εἰς οἰονδήποτε ἕτερον τύπον ἀποστερήσεως τῆς ἐλευθερίας του, ἡ κατ' αὐτοῦ διαδικασία δέον ὅπως κινήθῃ μὲ τὴν ἐλάχιστην καθυστέρησιν.

6. 'Εν οιαδήποτε περιπτώσει καθ' ἣν προξενικός τις λειτουργὸς υποβάλλεται εἰς οἰονδήποτε τύπον ἀποστερήσεως τῆς ἐλευθερίας αὐτοῦ ἢ ὁσάκις ποινικὴ διαδικασία ἐκινήθῃ ἐναντίον του, αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους ὑποχρεοῦνται ὅπως ἐνημερώνουν πάραυτα τὸν προϊστάμενον τοῦ προξενείου σχετικῶς. 'Εν οιαδήποτε περιπτώσει καθ' ἣν ὁ προϊστάμενος τοῦ προξενείου υποβάλλεται εἰς ἓν τῶν ἀνωτέρω μέτρων, αἱ ἀρχαὶ τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους ὑποχρεοῦνται νὰ ἐνημερώνουν σχετικῶς, διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ, τὸ ἀποστέλλον Κράτος.

"Ἀρθρον 34.

Μαρτυρικαὶ καταθέσεις καὶ τρόπος ἐξετάσεως.

1. Τὰ μέλη τοῦ προξενείου δυνατὸν νὰ κληθοῦν νὰ καταθέσουν ὡς μάρτυρες εἰς δικαστικὴν καὶ διοικητικὴν τινὰ διαδικασίαν. 'Εὰν ὁ προξενικός λειτουργὸς ἀρνηθῇ νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τοιαύτην κλήσιν, ἀναγκαστικὰ μέτρα δὲν θὰ ληφθῶσι κατ' αὐτοῦ καὶ οὐδεμία ποινὴ θέλει εἰς αὐτὸν ἐπιβληθῇ.

Οἱ προξενικοὶ ὑπάλληλοι ἢ τὰ μέλη τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ τοῦ προξενείου δὲν δικαιοῦνται νὰ ἀρνηθοῦν νὰ συμμορφωθοῦν πρὸς τοιαύτην κλήσιν ἐξαιρέσει ἐπὶ περιπτώσεων δι' ἃς ἰσχύουν αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου (3) τοῦ παρόντος ἄρθρου.

2. 'Ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους ἢ αἰτοῦσα τὴν μαρτυρίαν προξενικοῦ τινος λειτουργοῦ ἢ προξενικοῦ τινος ὑπαλλήλου δέον ὅπως ἀποφύγῃ ἀνάμιξιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του. 'Ἡ ἀρχὴ δύναται νὰ λάβῃ τὴν τοιαύτην κατάθεσιν τοῦ προξενικοῦ λειτουργοῦ εἰς τὸ προξενεῖον ἢ εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ προξενικοῦ λειτουργοῦ ἢ νὰ ἀποδεχθῇ ἐγγράφον δῆλωσίν του.

3. Τὰ μέλη τοῦ προξενείου δικαιοῦνται νὰ ἀρνηθοῦν νὰ καταθέσουν ἐπὶ οἰονδήποτε ζητήματος ἐμπίπτοντος εἰς τὰ πλαίσια τῶν ἐπισήμων τῶν καθηκόντων ἢ νὰ προσαγάγουν ἀλληλογραφίαν ἢ ἕτερα ἐπίσημα ἐγγράφα.

4. Προξενικός λειτουργὸς κληθεὶς νὰ καταθέσῃ δικαιούται νὰ προβῇ εἰς ἐπιβεβαίωσιν, ἀντὶ ὅρκου, ἀκόμη καὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν οἱ νόμοι τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους ὁρίζουν ὅρκον.

5. Τὰ μέλη τοῦ προξενείου δὲν θὰ κληθοῦν νὰ καταθέσουν ὑπὸ τὴν ιδιότηταπραγματογνομώνων.

"Ἀρθρον 35.

'Απαλλαγὴ ἀπὸ προσωπικὰς ὑπηρεσίας καὶ λοιπὰς ὑποχρεώσεις.

Τὰ μέλη τοῦ προξενείου ἀπαλλάσσονται, ἐν τῷ ἀποδεχομένῳ Κράτει, τῆς θητείας εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις, τῆς παντὸς εἵδους δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ τῆς ἐξαγορᾶς αὐτῶν. 'Απαλλάσσονται ὡσαύτως ἀπὸ πάσης ὑποχρεώσεως δυνάμει τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους ἀφορώσης τὴν ἐγγραφὴν ἀλλοδαπῶν καὶ ἄδειαν διαμονῆς εἰς τὸ ἀποδεχόμενον Κράτος.

"Ἀρθρον 36.

'Απαλλαγὰι τελωνειακῶν δασμῶν.

1. Τὸ ἀποδεχόμενον Κράτος ὑποχρεοῦται νὰ παράσχῃ δυνάμει τῶν ἐν ἰσχύϊ νόμων καὶ κανονισμῶν του ἄδειαν εἰσόδου καὶ ἀπαλλαγὴν ἀπὸ παντὸς τελωνειακοῦ δασμοῦ ἢ λοιπῶν φόρων ἢ παρεμφερῶν ἐπιβαρύνσεων παντὸς εἵδους δι' ἀντικείμενα προοριζόμενα,

α) δι' ἐπίσημον χρῆσιν τοῦ προξενείου.

β) διὰ προσωπικὴν χρῆσιν τῶν προξενικῶν λειτουργῶν, περιλαμβανομένων τῶν διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν ἀντικειμένων. Εἶδη καταναλώσεως θὰ εἶναι μόνον εὐλόγων ποσοτήτων καὶ θὰ χρησιμοποιῶνται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων προσώπων.

Αἱ τοιαῦται ἀπαλλαγὰι δὲν περιλαμβάνουν ἐξοδα ἐναποθηκεύσεως μεταφορᾶς καὶ λοιπῶν ὁμοίων ὑπηρεσιῶν.

2. Εἰς τοὺς προξενικοὺς ὑπαλλήλους καὶ τὰ μέλη τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ δέον νὰ παρέχωνται αἱ ἀπαλλα-

γαὶ καὶ τὰ προνόμια τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 στοιχείου (β) τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐν σχέσει πρὸς εἶδη εἰσαγόμενα καὶ σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὴν πρώτῃν αὐτῶν ἐγκατάστασιν.

3. Αἱ προσωπικαὶ ἀποσκευαὶ τῶν προξενικῶν λειτουργῶν καὶ τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, τῶν συνοικούντων καὶ συνοδευόντων αὐτοὺς, ἀπαλλάσσονται τοῦ τελωνειακοῦ ἐλέγχου. Αἱ ἀποσκευαὶ ἐνδέχεται νὰ ἐπιθεωρηθοῦν μόνον ἐὰν ὑπάρχῃ σοβαρὸς λόγος νὰ πιστευθῇ ὅτι τὸ περιεχόμενόν των περιλαμβάνει εἶδη πλὴν τῶν ἀναφερομένων ἐν παραγράφῳ 1 στοιχείου (β) τοῦ παρόντος ἄρθρου ἢ εἶδη ἅτινα συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους καὶ τοὺς κανονισμοὺς τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἰσαχθοῦν ἢ ἐξαχθοῦν ἢ ὑπόκεινται εἰς ἀπομόνωσιν (καραντίνα). 'Εν οιαδήποτε τοιαύτῃ περιπτώσει ἐπιθεώρησις θὰ λαμβάνῃ χώραν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἐνδιαφερομένου προξενικοῦ λειτουργοῦ ἢ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ.

"Ἀρθρον 37.

Φορολογικαὶ ἀπαλλαγὰι.

1. Οἱ προξενικοὶ λειτουργοὶ καὶ ὑπάλληλοι ἀπαλλάσσονται ἀπὸ παντὸς φόρου καὶ λοιπῶν προσωπικῶν ἢ ἐμπραγμάτων ἐπιβαρύνσεων, ἐθνικῶν, περιφερειακῶν καὶ κοινοτικῶν, ἐξαιρέσει,

α) ἐμμέσων φόρων οἵτινες κανονικῶς ἐνσωματοῦνται εἰς τὴν τιμὴν τῶν ἀγαθῶν ἢ ὑπηρεσιῶν.

β) ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 27, φόρων ἢ λοιπῶν παρεμφερῶν ἐπιβαρύνσεων παντὸς εἵδους ἐπὶ ἀκινήτου περιουσίας κειμένης ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους.

γ) ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 38 (β), φόρων ἢ λοιπῶν παρεμφερῶν ἐπιβαρύνσεων παντὸς εἵδους ἐπὶ κληρονομιῶν ἢ ἐπὶ οἰασδήποτε μεταβιβάσεως περιουσιακοῦ στοιχείου.

δ) φόρων ἢ ἐτέρων παρεμφερῶν ἐπιβαρύνσεων ἐπὶ οἰονδήποτε εἰσοδήματος, κτηθέντος ἐν τῷ ἀποδεχομένῳ Κράτει, ἐξαιρέσει εἰσοδήματος προερχομένου ἐξ ἀποδοχῶν εἰς ἀποζημίωσιν τῶν ἐπισήμων τῶν καθηκόντων.

ε) ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 27, τελῶν ἐγγραφῆς, διαστικῶν ἢ καταχωρήσεων, ὑποθηκῶν καὶ τελῶν χαρτοσήμου.

στ) ἐπιβαρύνσεων ἐπιβληθεισῶν διὰ τὴν παροχὴν εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν.

2. Τὰ μέλη τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ ἀπαλλάσσονται ἀπὸ παντὸς φόρου δι' ἀποδοχὰς εἰς ἀποζημίωσιν τῶν ὑπηρεσιακῶν τῶν καθηκόντων.

3. Τὰ μέλη τοῦ προξενείου τὰ προσλαμβάνοντα πρόσωπα ὧν τὰ ἡμερομίσθια ἢ οἱ μισθοὶ δὲν ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου εἰσοδήματος ἐν τῷ ἀποδεχομένῳ Κράτει, ὑποχρεοῦνται νὰ τηροῦν τὰς ὑποχρεώσεις ἃς οἱ νόμοι καὶ οἱ κανονισμοὶ τοῦ Κράτους τούτου ἐπιβάλλουν σχετικῶς πρὸς τὸν φόρον εἰσοδήματος.

"Ἀρθρον 38.

'Απαλλαγὴ παρεχομένη ἐν περιπτώσει θανάτου μέλους τοῦ προξενείου.

'Εν περιπτώσει θανάτου μέλους τοῦ προξενείου, τὸ ἀποδεχόμενον Κράτος,

α) θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐξαγωγήν τῆς κινητῆς περιουσίας τοῦ ἀποβιώσαντος ἐξαιρέσει οἰασδήποτε τοιαύτης περιουσίας ἀποκτηθείσης ἐν τῷ ἀποδεχομένῳ Κράτει, ἥς ἢ ἐξαγωγὴ ἦτο ἀπαγορευμένη κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου.

β) θὰ ἀπαλλάξῃ τὴν κληρονομιαίαν κινητὴν περιουσίαν ἀπὸ παντὸς φόρου ἢ παρεμφερῶς ἐπιβαρύνσεως εἵδους ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ περιουσία αὕτη εὐρίσκετο εἰς τὴν ἐπικρατείαν τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους ἢ δὲ ὑπαρξίς αὐτῆς ὠφέλιτο ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐκεῖ παρουσίαν τοῦ ἀποβιώσαντος προσώπου ὑπὸ τὴν προξενικὴν αὐτοῦ ιδιότητα.

"Αρθρον 39.

"Απαλλαγή κοινωνικής ασφάλισως.

1. 'Επιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου (3) τοῦ παρόντος ἄρθρου, τὰ μέλη τοῦ προξενείου ἀναφορικῶς πρὸς ὑπηρεσίας παρεχομένης ὑπ' αὐτῶν πρὸς τὸ ἀποστέλλον Κράτος ἀπαλλάσσονται τῶν διατάξεων περὶ κοινωνικῆς ασφάλισως αἰτίνες ἐνδέχεται νὰ ἰσχύουν ἐν τῷ ἀποδεχομένῳ Κράτει.

2. 'Η ἐν παραγράφῳ (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπόμενη ἀπαλλαγή ἰσχύει ὡσαύτως διὰ τὰ μέλη τοῦ ἰδιωτικοῦ προσωπικοῦ ἅτινα εἶναι εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ προξενείου, ὑπὸ τὸν ὅρον,

α) ὅτι οὗτοι δὲν εἶναι πολῖται ἢ δὲν διαμένουν μονίμως εἰς τὸ ἀποδεχόμενον Κράτος, καί,

β) ὅτι οὗτοι καλύπτονται ὑπὸ τῶν περὶ κοινωνικῆς ασφάλισως διατάξεων τῶν ἰσχυουσῶν εἰς τὸ ἀποστέλλον Κράτος ἢ εἰς τρίτον Κράτος.

3. Μέλη τοῦ προξενείου ἅτινα προσλαμβάνουν πρόσωπα δι' ἃ δὲν ἰσχύουν αἱ περὶ ἀπαλλαγῆς διατάξεις τῆς παραγράφου (2) τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑποχρεοῦνται νὰ τηροῦν τὰς ὑποχρεώσεις ἃς αἱ περὶ κοινωνικῆς ασφάλισως διατάξεις τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους ἐπιβάλλουν εἰς τοὺς ἐργοδότας.

4. 'Η ἀπαλλαγή ἢ προβλεπόμενη ἐν παραγράφῳ (1) καὶ (2) τοῦ παρόντος "Αρθρου δὲν ἀποκλείει τὴν οἰκιοθελὴ συμμετοχὴν εἰς τὸ σύστημα κοινωνικῶν ασφάλισων τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ τοιαύτη συμμετοχὴ ἐπιτρέπεται ὑπὸ τοῦ Κράτους τούτου.

"Αρθρον 40.

'Εξαιρέσεις ἀπὸ ἀπαλλαγῶν καὶ προνομίων.

1. Αἱ δυνάμει τῆς παρούσης Συμβάσεως παρεχόμεναι ἀπαλλαγὰι καὶ προνόμια δὲν θὰ ἐπεκτείνωνται εἰς προξενικοὺς ὑπαλλήλους καὶ μέλη τοῦ ὑπηρεσιακοῦ προσωπικοῦ τοῦ προξενείου, πολίτας τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους ἢ πολίτας τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους μονίμως διαμένοντας εἰς τὸ Κράτος τοῦτο· οὗτοι θὰ ἀπολαύουν τῶν ἀπαλλαγῶν καὶ προνομίων τῶν παρεχομένων δυνάμει τῆς παραγράφου (3) τοῦ ἄρθρου 34 καὶ μόνον.

2) Τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν τῶν μελῶν τοῦ προξενείου θὰ ἀπολαμβάνουν κατ' ἀκολουθίαν τῶν προνομίων τῶν παρεχομένων εἰς τὰ μέλη, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ταῦτα δὲν εἶναι πολῖται τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους, δὲν εἶναι μόνιμοι κάτοικοι ἢ δὲν ἐκτελοῦν ἐπικερδῆ δραστηριότητα εἰς τὸ Κράτος τοῦτο.

3. Τὸ ἀποδεχόμενον Κράτος θὰ ἀσκήσῃ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ ἐπὶ προσώπων ἀναφερομένων ἐν παραγράφοις (1) καὶ (2) τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐπιφυλασσομένης τῆς δραστηριότητος τοῦ προξενείου.

"Αρθρον 41.

Παραίτησις ἀπὸ ἀσυλιῶν καὶ προνομίων.

1. Τὸ ἀποστέλλον Κράτος δύναται νὰ παραιτηθῇ ἀπὸ τῶν ἀπαλλαγῶν καὶ προνομίων τῶν παρεχομένων δυνάμει τῶν "Αρθρων 33 καὶ 34 διὰ τὰ μέλη τοῦ προξενείου.

2. Τοιαύτη παραίτησις δέον ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ εἶναι ρητὴ, ἐξαιρέσει ὡς προβλέπεται ἐν παραγράφῳ (3) τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ θὰ διαβιβάζεται ἐγγράφως εἰς τὸ ἀποδεχόμενον Κράτος.

3. 'Η ἐναρξὶς διαδικασίας ὑπὸ προξενικοῦ λειτουργοῦ ἐπὶ ζητήματος δι' ὃ ἐνεδέχεται νὰ ἀπολαύῃ ἐτεροδικίας, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 33, παράγραφος 1 ἀποκλείει τοῦτον ὅπως ἐπικαλεσθῇ ἐτεροδικίαν ἐν σχέσει πρὸς οἰανδήποτε ἀνταπίτησιν ἀμέσως συνδεομένην μετὰ τῆς κυρίας ἀπαιτήσεως.

4. Παραίτησις ἐτεροδικίας ἐπὶ τῷ τέλει διεξαγωγῆς ἀστικῶν ἢ διοικητικῶν ἀνακρίσεων δὲν θέλει θεωρηθῇ ὅτι συνεπάγεται παραίτησιν ἐξαιρέσεως ἀπὸ τῶν μέτρων

ἐκτελέσεως τῶν ἀπορρεόντων ἐκ τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐν σχέσει πρὸς τὰ τοιαῦτα μέτρα χωριστὴ παραίτησις θὰ ἀπαιτηθῇ.

"Αρθρον 42.

'Εναρξὶς καὶ λήξις ἐτεροδικίας καὶ προνομίων.

1. Τὰ μέλη τοῦ προξενείου θὰ τυγχάνουν ἐτεροδικίας καὶ προνομίων τῶν ὀφειλομένων εἰς αὐτὰ δυνάμει τῆς παρούσης Συμβάσεως ἀφ' ἧς ταῦτα διέλθουν τῶν συνόρων τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους πρὸς ἀνάληψιν τῆς θέσεώς των, ἢ ἐὰν ταῦτα εἶναι ἤδη παρόντα εἰς τὸ Κράτος τοῦτο, ἀφ' ἧς ταῦτα ἀναλάβουν τὰ καθήκοντά των.

2. Τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν τῶν προσώπων δι' ἃ ἡ παραγράφος (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰσχύει θὰ τύχουν τῶν προνομίων τῶν παρεχομένων δυνάμει τῆς παρούσης Συμβάσεως,

α) ἀφ' ἧς ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δικαιούται νὰ τύχῃ τῶν ἀσυλιῶν καὶ προνομίων συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου·

β) ἐὰν εἰσῆλθον εἰς τὸ ἀποδεχόμενον Κράτος μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν τὴν προβλεπόμενην δυνάμει τοῦ στοιχείου (α), ἀφ' ἧς διέλθουν τὰ σύνορα· ἢ

γ) ἀφ' ἧς καταστοῦν μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ μέλους τοῦ προξενείου, ἐὰν ἀπέκτησαν τὴν ιδιότητα ταύτην μετὰ τὸν ὑπὸ τῶν στοιχείων (α) καὶ (β) προβλεπόμενον χρόνον.

3. "Οτε ὁ διορισμὸς μέλους τοῦ προξενείου λήξῃ, αἱ ἀσυλῖαι καὶ τὰ προνόμια αὐτοῦ ὡς καὶ αἱ ἀσυλῖαι καὶ τὰ προνόμια τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του θὰ παύσουν ἰσχύοντα ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς ἀναχωρήσεώς του ἐκ τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους ἢ ἅμα τῇ ἐκπνοῇ εὐλόγου χρονικῆς περιόδου μετὰ τὴν λήξιν τοῦ διορισμοῦ του.

Προκειμένου περὶ προξενικῶν ὑπαλλήλων καὶ μελῶν τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ ἅτινα εἶναι πολῖται τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους ἢ πολῖται τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους διαμένοντες μονίμως εἰς τὸ Κράτος τοῦτο, αἱ ἀσυλῖαι καὶ τὰ προνόμια παύουν ἰσχύοντα ἅμα τῇ λήξει τοῦ διορισμοῦ των.

4. Τὰ προνόμια τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν παύουν ὁμοίως ἀφ' ἧς στιγμῆς παύσουν νὰ εἶναι μέλη τῆς οἰκογενείας μέλους τοῦ προξενείου. 'Εν τούτοις, ἐὰν τὰ ἐνδιαφερόμενα πρόσωπα ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀναχωρήσουν ἐκ τῆς ἐπικρατείας τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους ἐντὸς εὐλόγου μετὰ ταῦτα χρονικῆς περιόδου, τὰ προνόμια θὰ ἐξακολουθοῦν νὰ ἰσχύουν μέχρι τῆς ἡμερομηνίας ταύτης.

5. 'Εν περιπτώσει θανάτου μέλους τοῦ προξενείου τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ θὰ ἐξακολουθοῦν νὰ ἀπολαύουν τῶν προνομίων τῶν παρεχομένων αὐτοῖς δυνάμει τῆς Συμβάσεως μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς ἀναχωρήσεώς των ἐκ τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους ἢ μέχρι τῆς ἐκπνοῆς εὐλόγου τινος χρονικῆς περιόδου παρασχεθείσης πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

6. Τὰ μέλη τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ θὰ ἀπολαύουν τῶν δικαιωμάτων καὶ εὐκολιῶν τῶν παρεχομένων δυνάμει τῆς παρούσης Συμβάσεως ἐν ὅσῳ χρόνῳ ἐργάζονται ὑπὸ τὴν τοιαύτην αὐτῶν ιδιότητα.

"Αρθρον 43.

'Ανακοίνωσις ἀφίξεων καὶ ἀναχωρήσεων.

Δέον ὅπως γνωστοποιῇται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους,

α) ἡ ἀφίξις καὶ ὀριστικὴ ἀναχώρησις μέλους οἰκογενείας μέλους τοῦ προξενείου καὶ, ὁσάκις εἶναι δυνατόν, τὸ γεγονός ὅτι πρόσωπόν τι καθίσταται ἢ παύει νὰ εἶναι τοιοῦτον μέλος τῆς οἰκογενείας ταύτης·

β) ἡ ἀφίξις καὶ ὀριστικὴ ἀναχώρησις τῶν μελῶν τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ, καί, ὁσάκις εἶναι δυνατόν, ἡ λήξις τῆς ὑπηρεσίας των ὡς τοιούτων·

γ) ὁ διορισμὸς καὶ ἡ ἀπόλυσις προσώπων κατοίκων τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους, ὡς προξενικῶν ὑπαλλήλων ἢ μελῶν τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ.

ΤΜΗΜΑ ΙΙΙ. ΤΕΛΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρον 44.

Τήρησις τῶν νόμων τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους.

1. Ἐπιφυλασσομένων τῶν ἀπαλλαγῶν καὶ προνομίων τῶν παρεχομένων αὐτῷ δυνάμει τῆς παρούσης Συμβάσεως, οἰονδήποτε πρόσωπον πρὸς τὸ ἀπαλλαγαὶ καὶ προνόμια οὕτω παρέχονται ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ σέβεται τοὺς νόμους τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους καὶ ἀπέχη ἀπὸ τῆς ἀναμίξεως εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις τοῦ Κράτους τούτου.

2. Τῶν διευκολύνσεων, ἀπαλλαγῶν καὶ προνομίων ἅτινα παρέχονται εἰς τὰ μέλη τοῦ προξενείου δὲν θὰ ποιῶνται ταῦτα χρῆσιν ἐξαιρέσει ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐπισήμων των καθηκόντων.

3. Τὰ προξενικὰ γραφεῖα δὲν θὰ χρησιμοποιῶνται κατὰ τρόπον ἀσυμβίβαστον πρὸς τὴν ἀσκήσιν τῶν προξενικῶν καθηκόντων.

Άρθρον 45.

Ἀσφάλεια κατὰ κινδύνων τρίτων.

1. Ὅχηματα τῆς κυριότητος τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους καὶ χρησιμοποιούμενα διὰ τοὺς ἐπισήμους σκοποὺς τοῦ προξενείου ἢ τῆς κυριότητος τῶν μελῶν τοῦ προξενείου ἢ τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν των δέον ὅπως ἀσφαλίζονται ἀναλόγως κατὰ κινδύνων τρίτων.

2. Ἐξαιρέσει ὡσάκις οἱ νόμοι τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους ἄλλως πως ὁρίζουν, αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν θέλουσι ἰσχύσει διὰ προξενικούς ὑπαλλήλους, μέλη τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ ἢ μέλη τοῦ προξενείου οἵτινες εἶναι πολῖται τοῦ ἀποδεχομένου Κράτους ἢ μόνιμοι κάτοικοι τοῦ Κράτους τούτου.

Άρθρον 46.

Ἐπικυρώσεις, θέσις ἐν ἰσχύι, καταγγελία.

1. Ἡ παροῦσα Σύμβασις θέλει ἐπικυρωθῇ καὶ τὰ ἔγγραφα τῆς ἐπικυρώσεως θέλουσι ἀνταλλαγῇ ἐν Βουκουρεστίῳ τὸ ταχύτερον δυνατόν.

2. Ἡ Σύμβασις θέλει τεθῇ ἐν ἰσχύι τὴν τριακοστὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐγγράφων ἐπικυρώσεως καὶ θὰ παραμείνῃ ἐν ἰσχύι ἐπὶ χρονικὸν διάστημα πέντε ἐτῶν. Μετὰ ταῦτα θὰ ἐξακολουθῇ νὰ ἰσχύῃ μέχρι τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν ἤθελεν αὕτη λήξῃ συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον (3) τοῦ παρόντος ἄρθρου.

3. Ἐκάτερον τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν δύναται νὰ καταγγείλῃ τὴν παροῦσαν Σύμβασιν ἐπὶ τῇ λήξει τῆς ἀρχικῆς περιόδου τῶν πέντε ἐτῶν ἢ εἰς οἰονδήποτε μετέπειτα χρόνον εἰδοποιῶν ἐγγράφως πρὸς τοῦτο πρὸ δώδεκα μηνῶν τὸ ἕτερον Ὑψηλὸν Συμβαλλόμενον Μέρος.

Εἰς πίστῳσιν τῶν ἀνωτέρω, οἱ ἀντίστοιχοι Πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὴν Σύμβασιν καὶ ἐπέθεσαν τὰς σφραγίδας αὐτῶν.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, σήμερον τὴν 22αν τοῦ μηνὸς Μαΐου χίλια ἑνεακόσια ἑβδομήκοντα δύο, εἰς διπλοῦν καὶ εἰς τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, ἀμφοτέρων τῶν κειμένων ὄντων ἐξ ἴσου αὐθεντικῶν.

Διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος

Β. ΤΣΑΜΙΣΗΣ

Διὰ τὴν Σοσιαλιστικὴν Δημοκρατίαν
τῆς Ρουμανίας

G. BADESCU

Άρθρον Δεύτερον.

Ἡ ἰσχὺς τῆς ἀνωτέρω Συμβάσεως ἀρχεται ἀπὸ τῆς πληρώσεως τῶν προϋποθέσεων περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 46 αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Μαΐου 1974

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΦΑΙΔΩΝ ΓΚΙΖΙΚΗΣ

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΚΩΝΣΤ. ΡΑΛΛΗΣ, ΗΛ. ΜΠΑΛΟΠΟΤΛΟΣ, ΣΠΤΡ. ΤΕΤΕΝΕΣ, ΕΥΣΤ. ΛΑΤΣΟΤΑΝΣ, ΒΑΣ. ΤΣΟΤΜΠΑΣ, ΣΤ. ΓΑ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΤ, ΓΕΩΡΓ. ΤΣΟΤΜΑΝΗΣ, ΔΗΜ. ΤΣΑΚΩΑΣ, ΠΑΝ. ΧΡΗΣΤΟΤ, ΤΖΩΡ. ΤΖΩΡΤΖΑΚΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΤΠΡΑΙΟΣ, ΧΑΡ. ΓΕΩΡΓΙΟΠΟΤΛΟΣ, ΤΡΤΦ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ, ΑΛΕΞ. ΤΖΑΒΕΛΛΑΣ, ΚΩΝΣΤ. ΣΚΙΑΔΟΠΟΤΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Μαΐου 1974

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ :

Ἡ ἔτησία συνδρομή τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, καθωρίσθησαν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1974 ὡς κάτωθι :

Α'. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ. 600
2. » » » Β'	» 700
3. » » » Γ'	» 500
4. » » » Δ'	» 1.000
5. » » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λ.π.	» 500
6. » » » Παράρτημα	» 300
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κ.λ.π. .	» 3.000
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	» 200
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	» 6.000

Οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἡμῶν τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογούν τὰ ἑξῆς ποσά :

1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ. 30
2. » » » Β'	» 35
3. » » » Γ'	» 25
4. » » » Δ'	» 50
5. » » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.	» 25
6. » » Παράρτημα	» 15
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	» 150
8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας ..	» 10
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	» 300

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἐκαστον φύλλον, μέχρις 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 3, ἀπὸ 9 ἕως 40 σελ. δραχ. 8, ἀπὸ 41 ἕως 80 σελ. δραχ. 15, ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἀνω ἡ τιμὴ πωλήσεως ἑκάστου φύλλου προσαυξάνεται κατὰ δραχ. 15 ἀνὰ 80 σελίδας.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γ' Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης :

Α'. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ. 400
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	» 10.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	» 2.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰ συνέλευσεις, τῶν κατὰ τὸ ἀρθρὸν 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, τῶν ἀνακοινώσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70 περὶ Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛΤΑ τῶν ἀφορώσων εἰς προσωρινὰς διατάξεις	» 1.000
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939. .	» 200
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν .	» 4.000
7. Τῶν συνολικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν	» 1.000
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν	» 600
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ἐν γένει, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΕΛΤΑ δι' ὧν ἐγκρίνονται καὶ δημοσιεύονται οἱ κανονισμοὶ αὐτοῦ.	» 4.000
10. Τῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν κατὰ τὸ ἀρθρὸν 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70	» 2.000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	» 10.000

12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγματεύσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67 Δραχ. 1.000 |

13. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/1967 » 1.000 |

Β'. Δημοσιεύματα Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης

1. Τῶν καταστατικῶν	Δραχ. 1.000
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	» 400
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	» 200
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	» 1.000
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	» 1.000

Γ'. Δημοσιεύματα Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων καὶ Φιλανθρωπικῶν Σωματείων

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ χορηγῆσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων	» 1.000
2. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ὡς ἀνω Συνεταιρισμῶν, Ταμείων καὶ Σωματείων	» 1.000

II Εἰς τὸ Τέταρτον τεύχος, τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων » 400 |

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ὠρίσθη εἰς 5%.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντὶ ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, ὅπερ, μερὴν τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ὅπερ ἀποδίδεται εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ δριζύμενα διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΕΟ 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (ΡΟΝΕΟ 139) ἐγκυκλίων διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστέλλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ο ΠΡΟ-ΙΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ Ε.Τ.

ΧΡ. ΛΑΓΟΣ